

MEZGA CSALÁD

ROMHÁNYI JÓZSEF
és
NEPP JÓZSEF
rajzfilmsorozatából írta
RIGÓ BÉLA,
rajzolta
GELLÉRI ISTVÁN

ISBN 963 7777 19 9

Kiadja az Origo-press

Kossuth Nyomda, Budapest (880542)
Felelős vezető: Bede István vezérigazgató

Megjelenet 10,30 A/5 iv terjedelemben,
az MSZ 5601-58 és 5602-55 szabvány szerint

TÁVSZERVIZ

– Köszönöm a vacsorát, Paula!

– Akkor vidd ki az edényeket!

– Ajaj! Híztam egy mázsát.

– Egyél vitamint, Blöki!

– Anyu!
Add már neki
oda
a papucsát!

– Ott van a heverő alatt.

– Blöki! Azonnal add ide! Te pimasz!
Majd én megmutatom, ki az úr a háznál!

– És hol az
újságom?!

Ha elolvastad,
add vissza!

– Géza! Mért van ennek
a bemondónak két feje?

– Biztosan ikrek!

– Egy vacak televíziót
sem tudsz megjavítani!
Kihez mentem én
férjhez?

– Drágám, akkor még tel
sem találták...

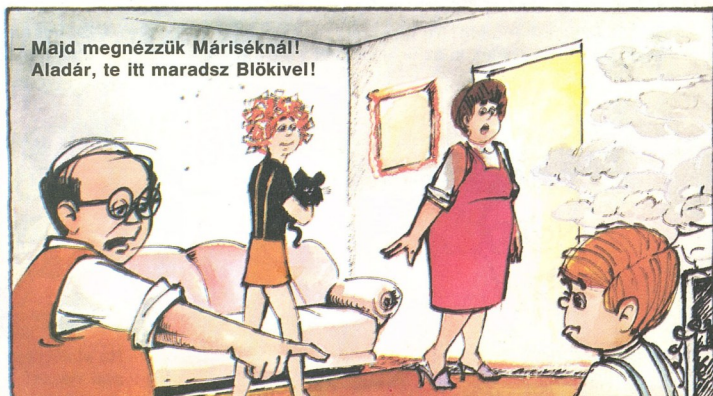
– Húúúúzd ki!
– Húúúúzd ki!
– Húúúú...

– Kriszta! Húzd ki a dugót!

– Hadd
rázzanak
egy
kicsit!

– Majd megnézzük Máriséknál!
Aladár, te itt maradsz Biőkivel!

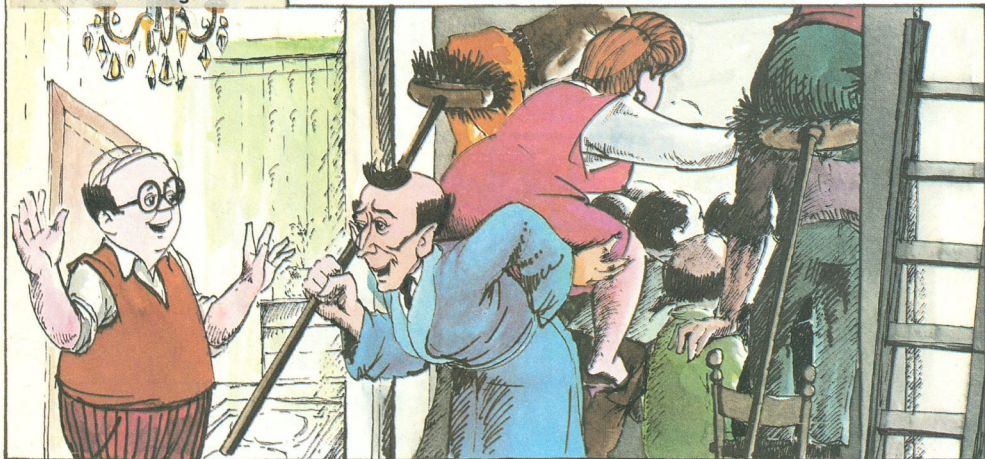

Bocsánat a zavarásért Máris szomszéd.
Nem nézhetnénk meg magunkát?...
- Éppen kérni akartam rá Önöket, kedves Paula.

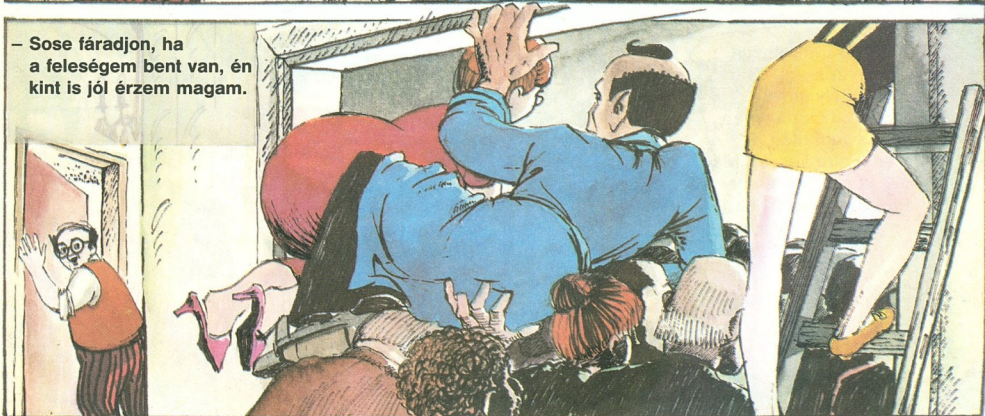

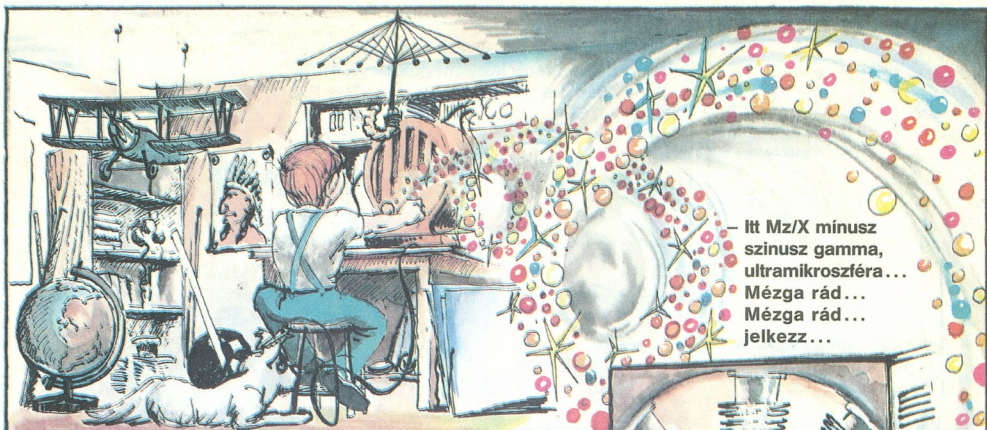
- Kissé csordultig vagyunk.
Az apósom imént már kicseppent az utcára.

- Sajnos, szomszéd úr,
ezzel a pocakkal
legfeljebb az adáshibánál
láthatom vendégül.

- Sose fáradjon, ha
a feleségem bent van, én
kint is jól érzem magam.

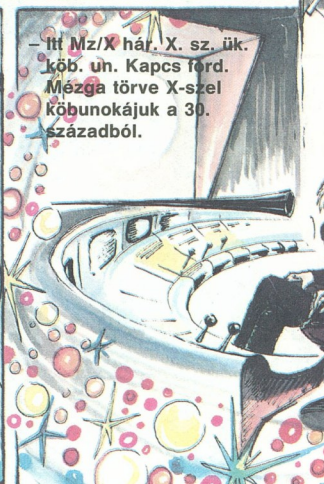

– Itt Mz/X mínusz
szinusz gamma,
ultramikroszféra...
Mézga rád...
Mézga rád...
jelkezz...

– Mi ez? Ki beszél? És mit csináltál az esernyőből? Antennát! Halló itt Mézga rádió, Budapest...

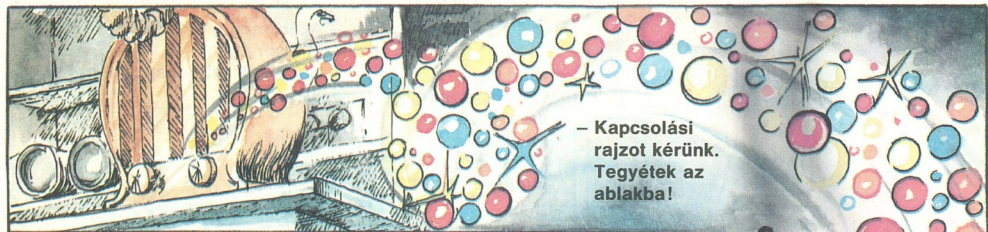
– Itt Mz/X hátr. X. sz. ük.
kőb. un. Kapcs ford.
Mézga törve X-szel
kőbunokájuk a 30.
századból.

– A rákosszentmihályi toronyvárosból hívja Önöket. Nyolcvan általános és negyven gimnázium után érettségire készül. Meg kell keresnie valamelyik ösét az atomkorban.

– Aladár!
Küldetünk egy
televíziót!

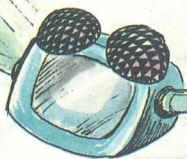
– Kapcsolási rajzot kérünk.
Tegyétek az
ablakba!

– Papa! Előbb hajtsd el
az ablakról a legyeket!
Majd legközelebb!

– Hülye madarakat
röpködtettetek ti
ott a XX.
században! De
hát ha nektek ez
kell, elküldöm
fénypostával.

– Azt hiszem,
a köbűki
bekombinálta
a legyeket is
a kapcsolási
rajzba. Le
kéne löni!
– Még jó, hogy
eldugtat azt
a csúzlít.

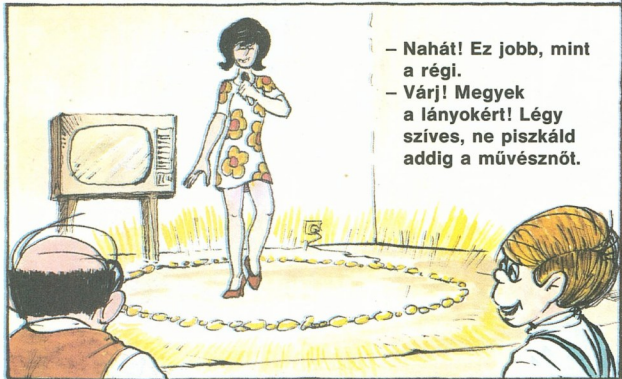

– Hurrá, papa! Ez a lövés!
– Most mivel nézzük a műsort?

– Küldök
fénypostával egy
verivizotransz-
misszort.
Valóságképet
sugároz...

– Azért még elmondhatta volna,
mit csináljunk.
– Ne féjl! Most bekapcsolom.

– Nahát! Ez jobb, mint
a régi.
– Várj! Megyek
a lányokért! Légy
szíves, ne piszkáld
addig a művésznőt.

– Nahát! Te, Géza,
és ezt csak most mondd...

– Gyertek! Ilyen
tévét sose
láttatok.
– Géza, csak
nem azt
mondod, hogy
meg tudad
javítani?
– Klassz vagy, apu!

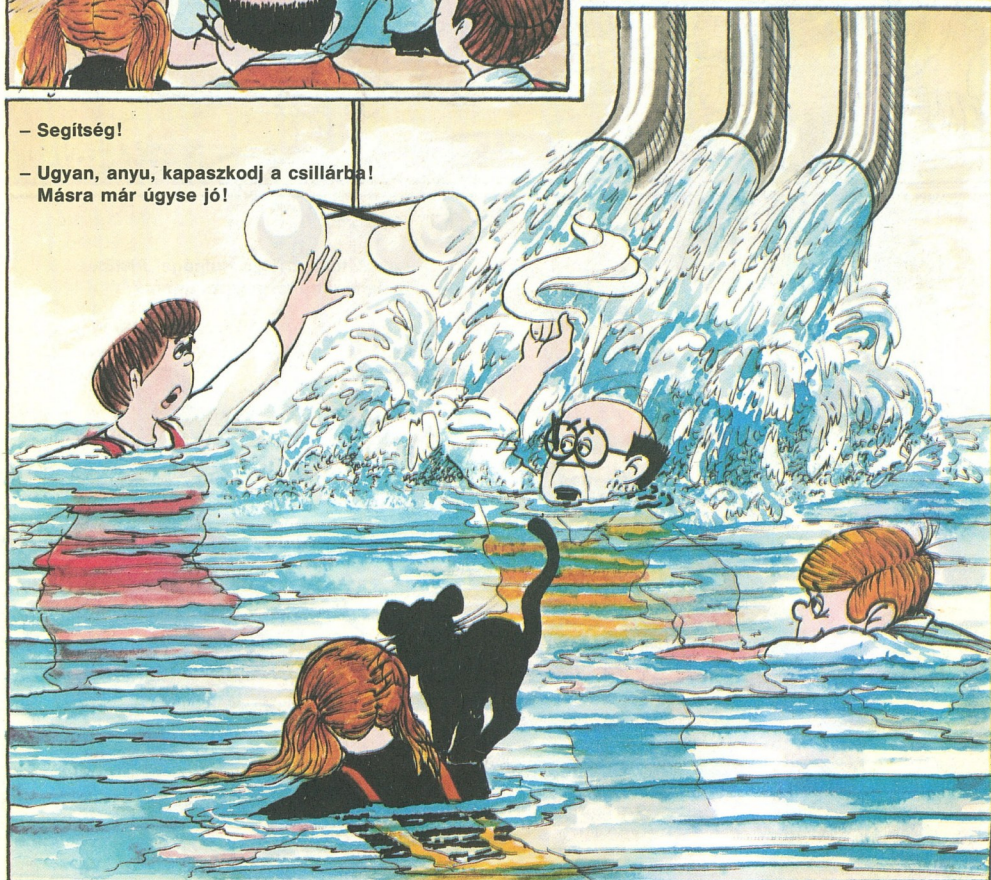

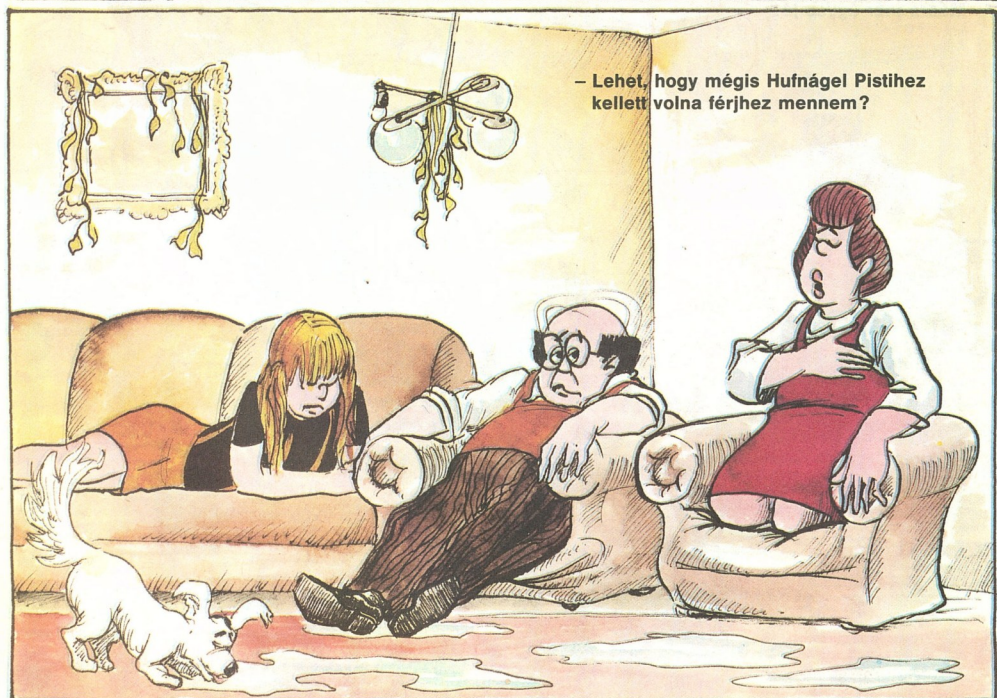
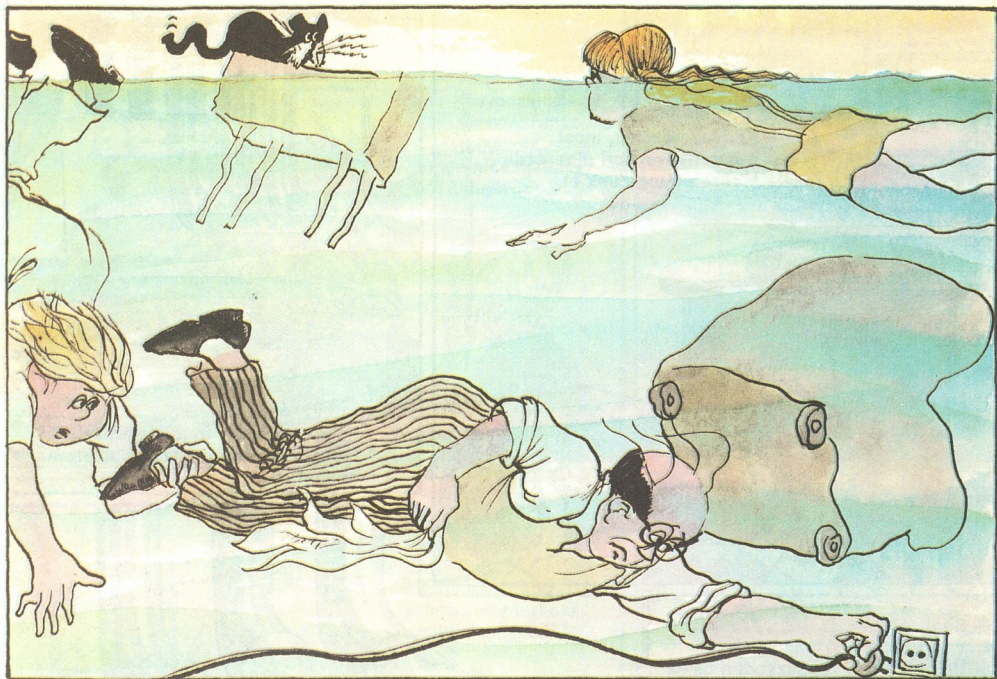
– Kedves nézőink, most a perenyevackori újgarázda téészbe látogatunk el.

– Segítség!

– Ugyan, anyu, kapaszkodj a csillárba!
Másra már ügyse jó!

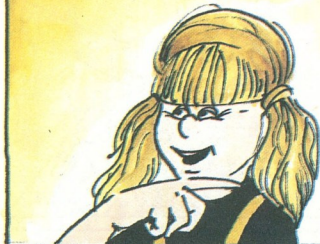

LÁTHATATLANOK

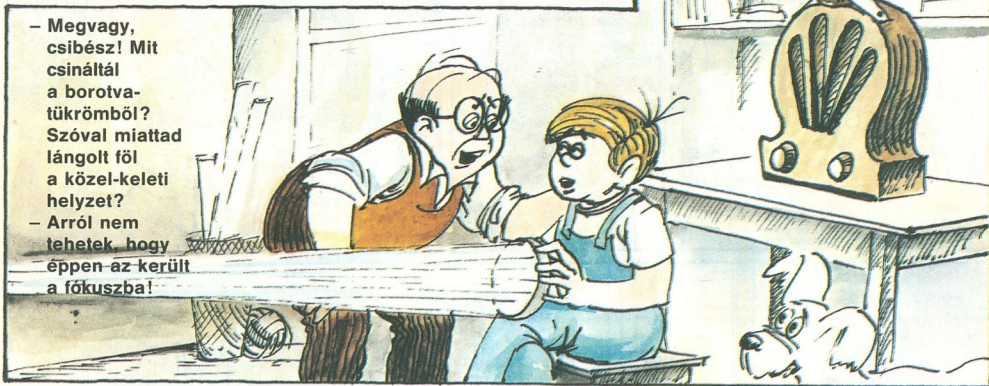
– Géza, már megint égő szivarral aludtál el?
– Paula, jelenleg nem is szivarozom! ... De akkor mitől gyulladt ki ez a vacak újság?

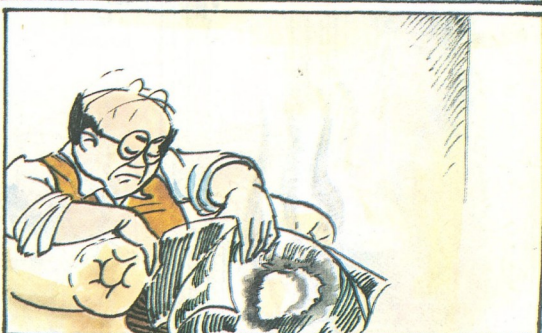
– Biztos valaki felgyújtotta!
Hármat találhatsz; ki lehet.

– Megvagy, csibész! Mit csináltál a borotvátükrömből? Szóval miattad lángolt föl a közel-keleti helyzet?
– Arról nem tehetek, hogy éppen az került a fókuszba!

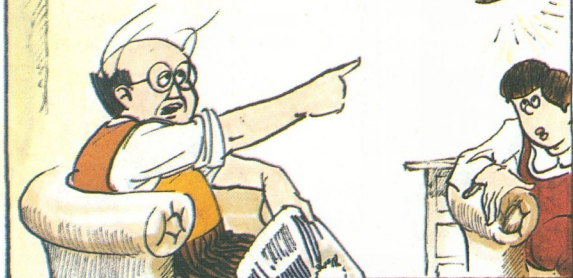

– Három napig ne is lássalak!

– Géza, mitől van már megint ez a bűdös égett papírszag?

– Paula, nézd, ott megy a szivarom és közben szívja magát!

– J Jesszusom! Géza, még köhög is! Talán megkérdéznéd Aladárt! Kriszta, hívd ide!

– Hogy-hogy nincs bent? A harmadik emeletről nem sétálhat ki az ablakon!

– Jesszusom, csak nem?! Hiszen zárva az ablak!...

– És ha becsukta?

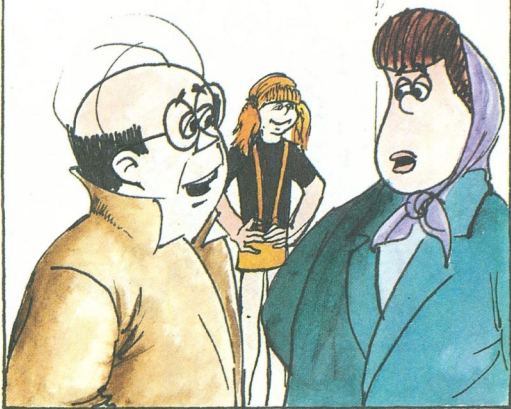
– Röptében, kívülről. Ez jó! Azt hiszem, azt a fecnit ott néktek hagyta!

- Elüldözted! Azonnal találd meg a fiamat! Amíg nincs itthon, nem lesz egy nyugodt percem!

- Ha itthon van, akkor sem lesz! - De hát hol keressem?

- Aladár, ne marhászkodj! Ha nem vagy itt, akkor ne károm a fülemben.

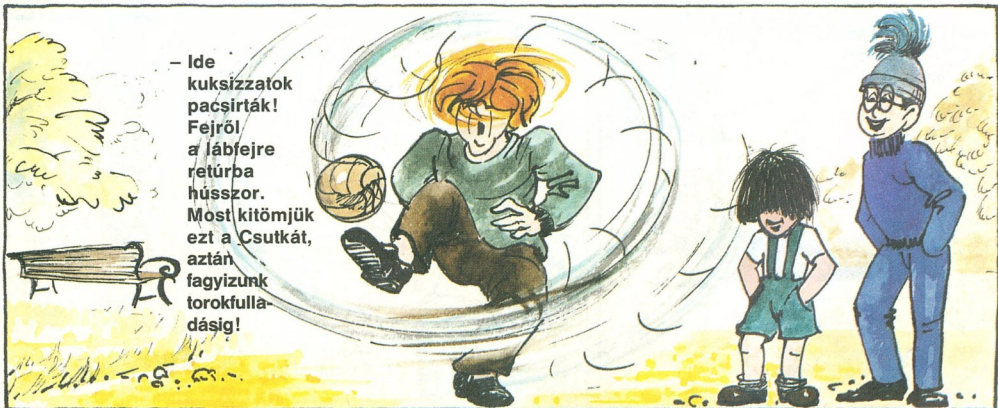
- De itt vagyok. Bevettem egy Luxnix nevezetű antifényszert.

- Sajnálom, nekem most le kell mennem a térre. Száz fagyiban fogadtam azzal a nagyszájú Dugóval, hogy megverem fejelésben. Hülye voltam. Biztosan kitöm és nincs egy fillérem se.

- Ne félj, amíg engem látsz, vagyis amíg nem látsz!

- Ide kuksizzatok paicsirták! Fejről a jábfejre retúrba hússzor. Most kitémjük ezt a Csutkát, aztán fagyizunk torokfuldásig!

– Nyugi, te csak célozz mindig ide a szivar fölé!

– Mi az, te nagyszájú, feladod?

– Hú, micsoda kontrafalsot ad bele!

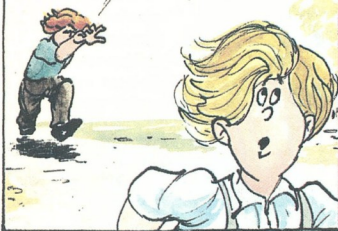

– Ez volt a híres
Csutka csavar!
Védhetetlen!

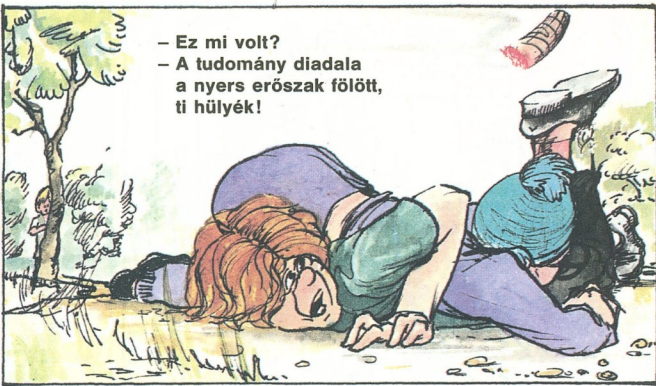

– Ez kapura ment!
Valami kiütötte! Ez csalás!

- Ilyen fejes nincs!
Te csaló! Megállj,
most megkapod tölem a fair play
díjat a szemed alá!

- Ez mi volt?
- A tudomány diadala
a nyers erőszak fölött,
ti hülyék!

- Űristen,
kísértetek!

- Nénikém, le
tetszett
ejteni!

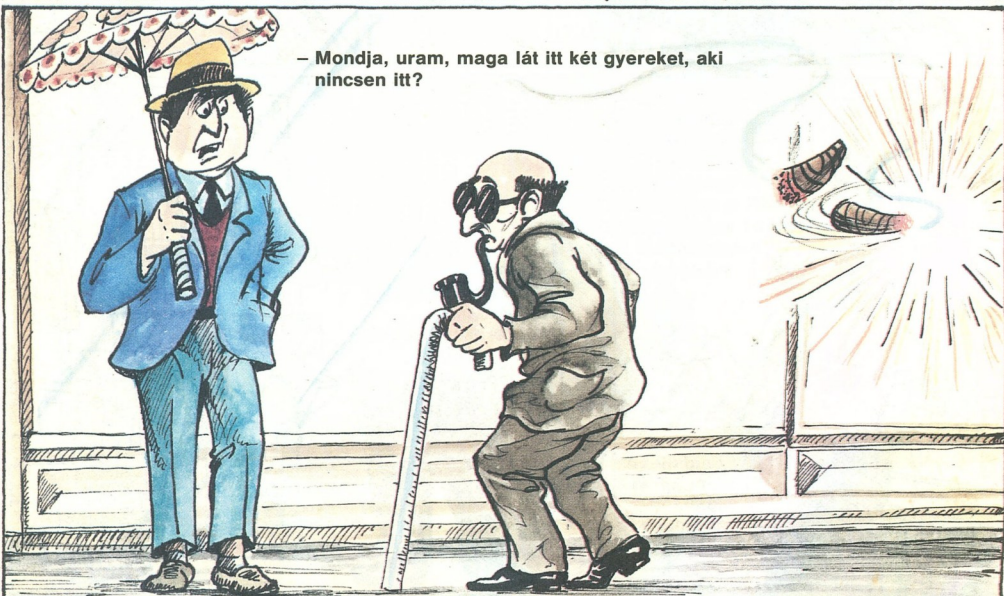

- Te, Aladár,
nem tudsz nekem is
egy tablettát adni?
- Óriási! -
Tudod mit?
Most bemegyünk
a boltba

és megtömjük
a zsebünket.

- Mondja, uram, maga lát itt két gyereket, aki
nincsen itt?

- Azt mondd, senki se látta?
És az URH-t megkérdezted?

- Az URH-t? Látod,
azt még megkérdezhetem!

- Mi az? Megint ti
vagytok?
Nemrég küldtem
nektek Luxnig
tablettákat.
A fiaddal
beszéltem, azt
mondta, látni se
akarod.

- Öcsi, kösz! Most már mindent
értek. Nem küldenél ilyen
tablettát nekem is?

- Ez csak két
tabletta. Az
egyiket
beadom
Blökönek,
a másik lesz
nekünk
Paulával.

Legfeljebb
fele annyi
ideig
leszünk
láthatatlanok.

- Ez fantasztikus!
Átlátok magamon!
Hihetetlen.
Megkeresem Paulát.

- Géza, hol
hagytad
a felsőtestedet?
- Nem értelek,
Paula.

- Ezt vitassák
meg otthon,
félbemaradt
emberekkel
nem társalgok!

- Istenem! Egy
nadrághoz
mentem
feleségül.

- Paula,
vigyázz,
a fél
tablettát ne
vedd be!

- Segítség!

Kettő vagyok szeletelve!

- Keressük meg ezt
a szegény félárvát!
- Jó (majd mögéd állok).
Ketten kiegészítjük egymást.
De hol lehet az a kölyök?

- Nem kell izgulni, bácsi!
Már kikocskáztuk magunkat.

- Főnök, az autók visszabeszélnek!
- Telefonáljon a Rendőrségnek,
a Tűzoltóknak és engem szállíttasson
az Elmeklinikára!

- Divatos vagy, anyukám! Mindig ilyen asszonyt szerettem volna ... verni!

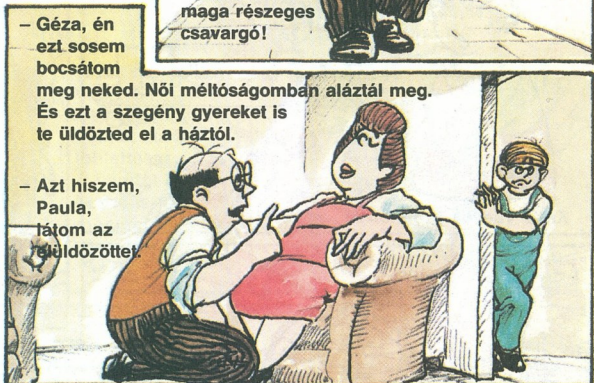

- Géza, te tűröd ezt?

- Hallja, maga részeges csavargó!

- Ne bántsanak, holnap megyek elvonókúrára!

- Géza, én ezt sosem bocsátom meg neked. Női méltóságomban aláztál meg. És ezt a szegény gyereket is te üldözted el a háztól.

- Azt hiszem, Paula, látom az üldözöttem.

- Jesszusom! Mi varf veled fiacskám?
- Megártott ... a szivar.

- Örülök, hogy láttak, fiacskám.
Most akár számolhatunk is!

ALFABEATA

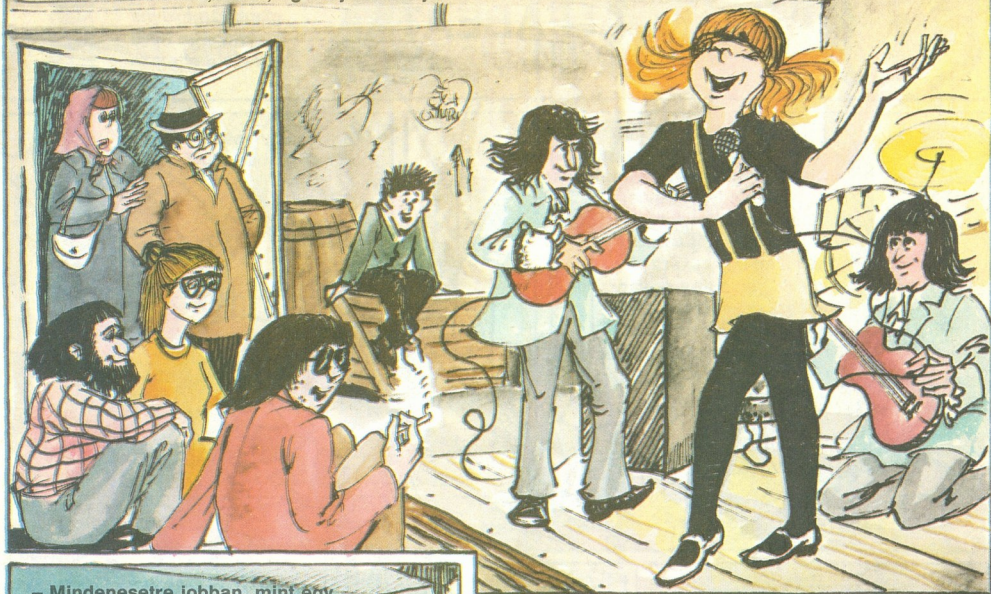
– Hallatlan! Ez a lány megint csavarog. Büntetésből ma nem kap vacsorát!
– Ez nem büntetés lenne, fiam, hanem jutalom. Ha belediktálók néha nagy nehezen egy csésze tejeskávét, máris szalad a mérlegre, nem esett-e ki a deszkasúlycsoportból. Elfecsegték az időt matektanulás közben.
– Az Alfabéta Beatklubban.

– Vagyis légy este a Beatklubban, Juci.

– Hol az a klub?

Latyak utca 4., második szentespince balra. De ha eláruljátok neki, hogy én árulkodtam, akkor máskor nem árulkodok.

... Mert ez a rokk-sokk! A roki, a roki, a pincesaroki...
– Mit szólsz hozzá, Géza, egész jól csinálja.

– Mindenesetre jobban, mint egy másodfokú egyenlet!
De nem baj, most számolunk!

– „Mondjátok meg hol vagyok...”
– Majd én megmondom! Egy bűnbarlangban,
majomszabású emberek között – Egy
domináns négyeshangzat szentes
múcsarába sültedve.

– Maga idomíthatatlan Pávján! Maga elfajzott
pápuivadék!

– Hallod, Mama?
Apám hogy dicséri
a vezérigazgatójának a fiát.

– Ugyan, kislányom, az egy színjeles diák a Műegyetemen.

– Nappal és paróka nélkül.

– Gyere, mielőtt még mondanál néhány hülyeséget!
– Kriszta, ezért félelni fogsz!
– Én is azt hiszem, matekból és fizikából is.

– Géza, be kell végre látnod, hogy Krisztából nem lesz világhírű fizikus.
– Már beláttam. Csak azt tudnám, hogy mi lesz?

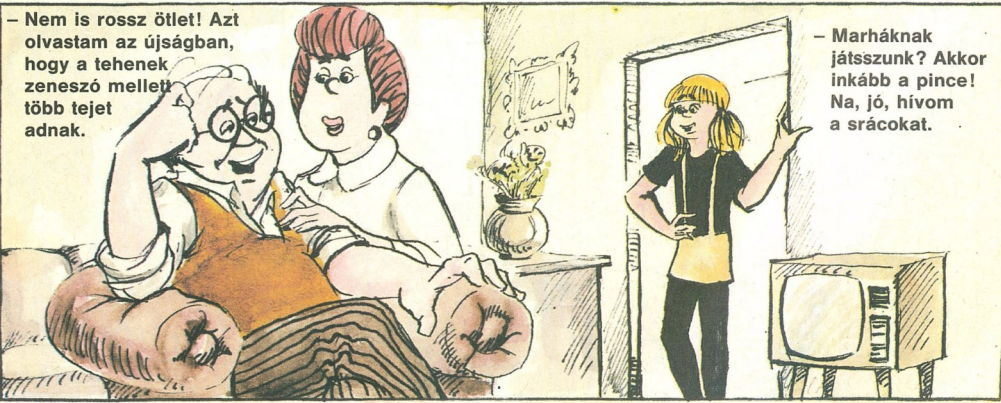

– Világhírű beaasztár, ha hagynátok gyakorolni.

– Te lehetnél az impresszáriójuk. Dőlhetne a pénz, csak meg kellene találni a megfelelő fejőstehenet.

– Nem is rossz ötlet! Azt olvastam az újságban, hogy a tehének zeneszó mellett több tejet adnak.

– Marháknak játszunk? Akkor inkább a pince! Na, jó, hívom a sráccokat.

- Pálinkás jó reggelt, bátyám! Elhoztam a zenefejőbrigádod. Ez a legjobb hazai tögyegyűttes.
- Nem baj. Kérem, mink a tudomány oltárán való fejlődés érdekében a szívesen megpróbálkozunk ezzel a kísérleti tehozamkoncerttel.

Rakják csak le a zeneipari készülékeket, aztán isten neki, zengjen az istálló!

- A zene mind szélesebb tömegeket hódít, na de marháknak énekeljünk?
- Eddig is ők szerették.

Akkor köszöntük a kedves közönséget!

- Mindenki odaáll a tehén mellé, zenére kezdődjek a fejés!
- Nyissátok ki a bikaistálló ajtaját is, hátha a borjúállomány is gyarapodik.

„Riska teje, je-je-je Habos a te-te-je-je.”

- Micsoda siker,
egész begerjedtek!

- Jani bácsi,
a Terka csak fél liter
joghurtot adott!

- Takarodjanak!
Jönnék a bikák!

- Köszönjük az ünneplést.

- Apa! Vége a karrieremnek, most már semmi és senki nem ment meg, hogy matekból meg ne húzzanak!

- Géza, Géza! Te sosem gondolsz szegény lányod jövőjére! Konyíthatnál annyit a biológiához, hogy meg tudd különböztetni a főnököd fiát a páviántól! Persze, még egy rokonod sincs, aki most segítené tudna.

- Micsoda hecc! Sajnálom, hogy nem lehettem ott. Van egy régebbi típusú készülékem, azt elküldöm neked.

De vigyázz, túl ne gerjesszék!

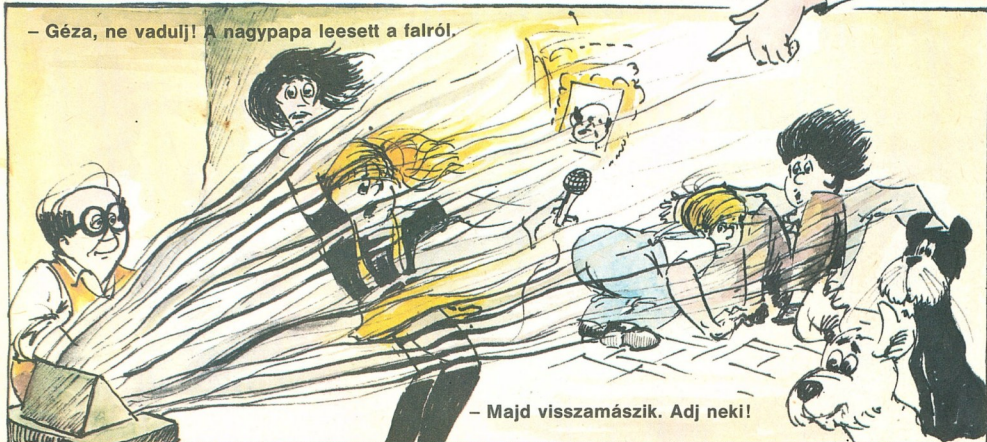
- Te jó ég, és a hangfalak? Azt nem küldött!
- Szuperultrasztereó berendezés van beleépítve. A hangereje a mienknek többszázszorosa.

- Hát nem egy oroszlán...
- Adj neki kakaót, apa!
- Na, pupákok! Most figyeljete!

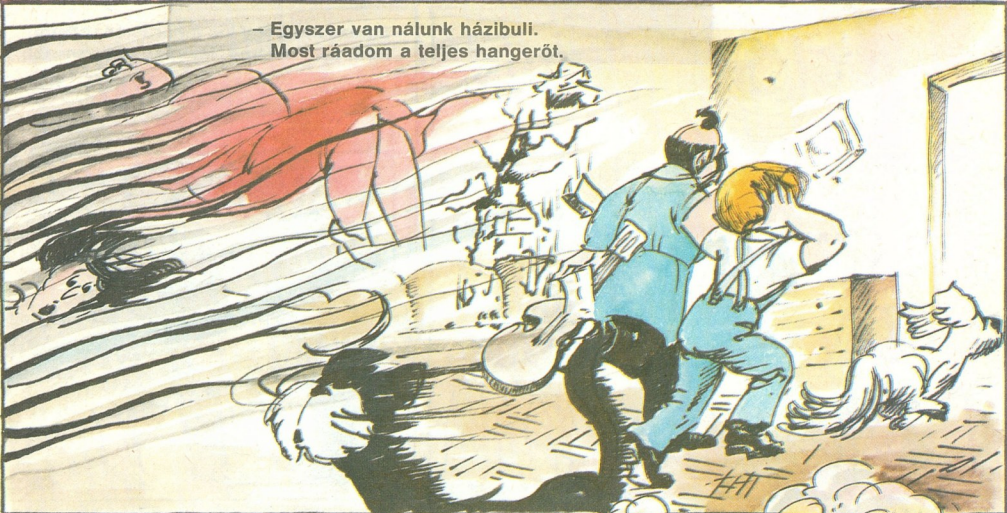

- Géza, ne vadulj! A nagypapa leesett a falról.

- Majd visszamászik. Adj neki!

- Egyszer van nálunk házibuli.
Most ráadom a teljes hangerőt.

- Szent ég, csöngettek!

- Most ráteszem erre
a lukra a szőnyeget!
Így nem is látszik.

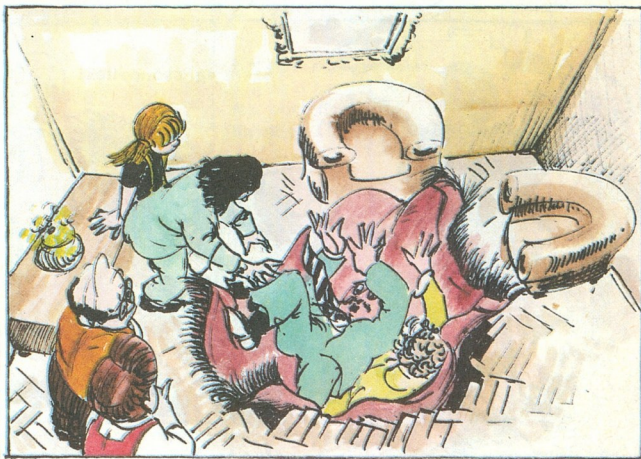
- A lakásom újjáépítése, valamint több
hónapos kórházi kezelésem
költsége Önöket terheli!

- Ez a vezér lesz!

- Elnézést, itt egy kis felfordulás támadt.
- Nem tesz semmit, így még otthonosabb.

- Géza, mit csináltál?!
- Hát karriert nem,
annyi biztos.

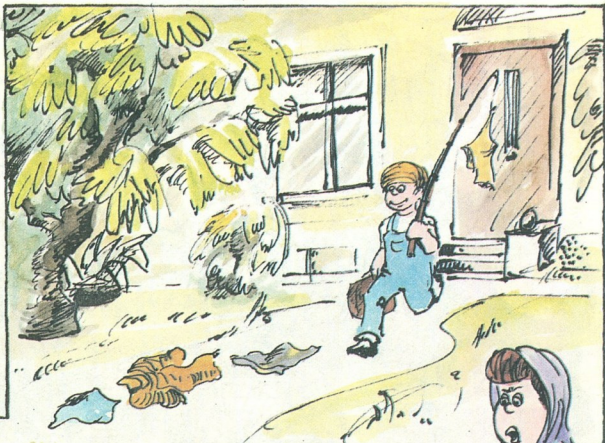

- A Hufnágel Pisti
bezzeg a földszinten lakott.

MEMUMO

- Na, tessék!
Apátok megint
piszmoz valahol

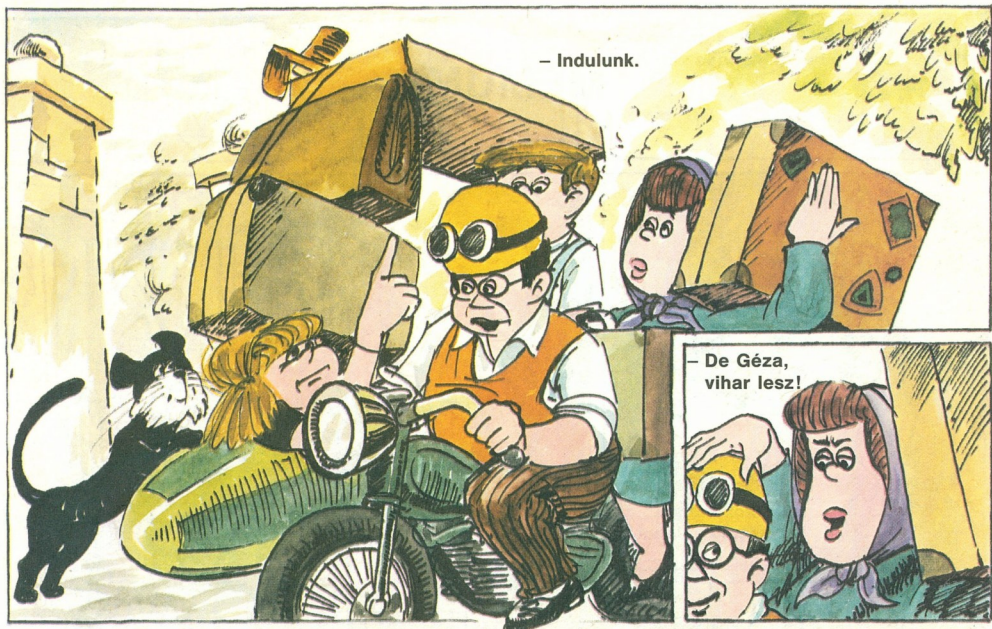

- Több nincs.
Ugye ügyes vagyok?
Na, megint ezek
a kacatok! Ha
nem tudnád, ott
nemzetközi
társaság van.
De gatyában,
kalap nélkül.

- Ha én mondom,
ráülsz!
- Te mondtad.

– Indulunk.

– De Géza,
vihar lesz!

– Utánfutó
kellene.

– Majd elkérjük a zsúrkocsit
Máris szomszédéktól.

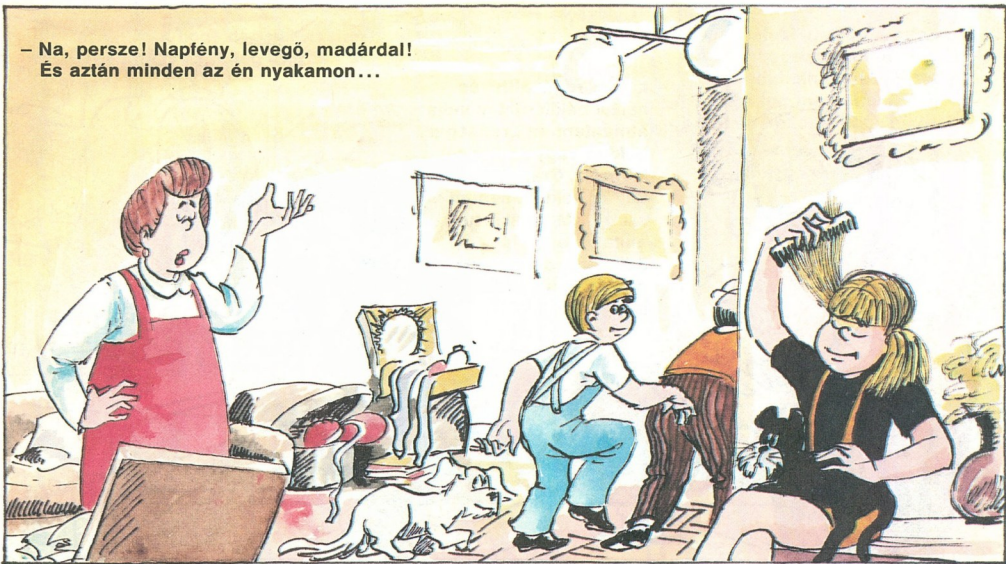

– Kösz az ötletet!

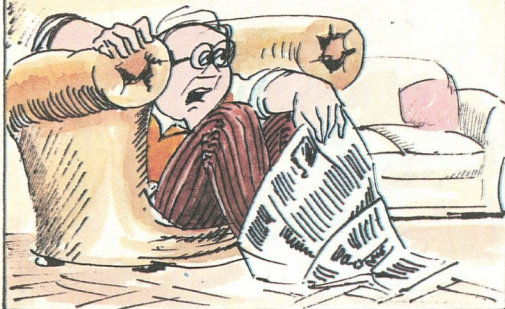

– Ha el mertek
menni,
én elválok.
– Nyugi, Apu,
csak ígéretti.

- Na, persze! Napfény, levegő, madárdal!
És aztán minden az én nyakamon...

- Aladár, te szedted ki a rugókat!

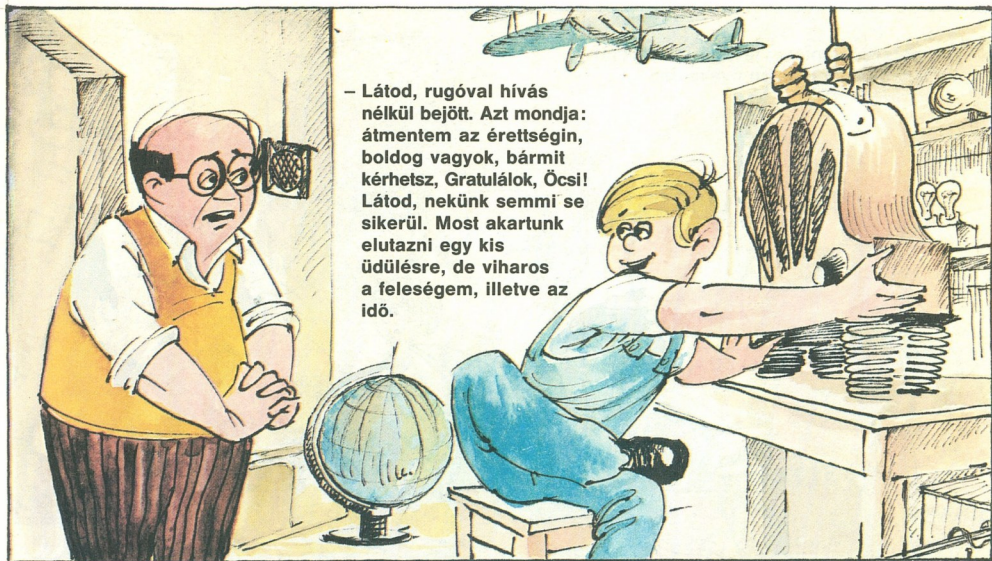

- Ide nézz! Rugósítottam a rádiót,
ha egyet rácsapsz, máris elugrik.

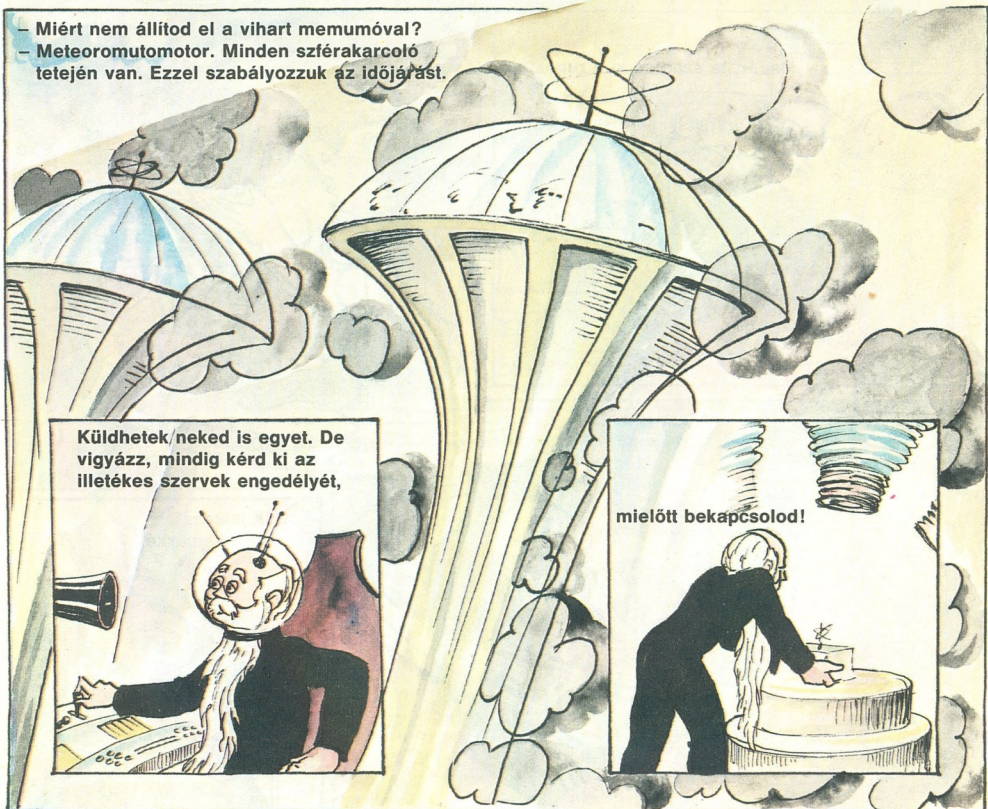
- Mz/X jelkezz!
Átér bolva barked.

– Látod, rugóval hívás nélkül bejött. Azt mondja: átmentem az érettségim, boldog vagyok, bármit kérhetsz, Gratulálok, Öcsi! Látod, nekünk semmi se sikerül. Most akartunk elutazni egy kis üdülésre, de viharos a feleségem, illetve az idő.

- Miért nem állítod el a vihart memumóval?
- Meteoromotomotor. Minden szférakarcoló tetején van. Ezzel szabályozzuk az időjárást.

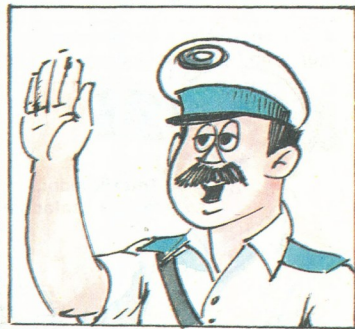
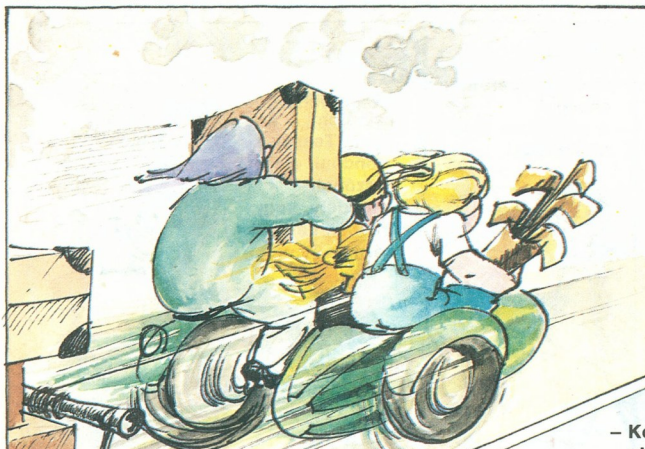
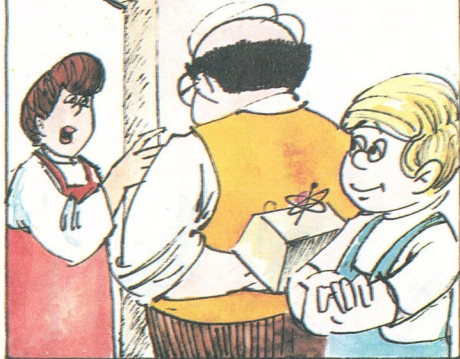
Küldhetek neked is egyet. De vigyázz, mindig kérd ki az illetékes szervek engedélyét,

mielőtt bekapcsolod!

- Ide az van irva, hogy dermel. Az derús meleg.
Ez meg itt hifa: az hideg fagyos.
Gyere, próbáljuk ki!

- Képzeljétek, kisütött a napocska.
Ha már becsomagoltunk,
mégis elindulhatnánk.
De nem fog megint esni?
- Arról én kezeskedem.

- Kérem, lakberendezési tárgyak
utánfuttatása tilos! Khm, khm, khm.
Bár, ha meggondoljuk, van itt
macskaszem meg index is. Habár kissé
régimódi. Tudják mit, menjenek!

- Géza, milyen idő van odakint?!

- Hát?! Egy kissé még hűvös.

- De ne félj,
lesz itt még
jó idő, csak
előbb
engedélyt
kell kérnem
a helyi
szervektől...

- Kérek engedélyt a birtokomban levő memumo bekapcsolására.

Tetszik tudni,
fázik a családom.

Melegét szeretnék csinálni.

- A sátorban tilos a tűzrakás!

- Nem a sátorban csinálom... Az égen. Tessék mondani, elég a szóbeli engedély, vagy írásban kell kérnem?...

- Ugyan! Miért kérné írásban, hiszen maga a jóistenke a mennyországban. Köszönjük, hogy megtisztelt látogatásával.

- Na, Paula, mit szólsz, milyen idő van?!

- Hol itt egy nudista telep?

– Gyerünk a vízbe!

– Nem lehet.
– Miért?
– Mert forr!

– Nekem mondja?! Az előbb főtt halat fogtam. Van egy kis paprikája?

– Gyilkos!
Ezt maga csinálta!
Azonnal állítsa el!

– Nem tudom megfogni, éget!
Told fel a másik kart! Hátha...

– Máskor íjvet ne csináljunk,
kérem,
még ha bolondok is
vagyunk!

– Nahát, ez az április!

Lenni micsoda országot!
Egyszer Szahara, másszor Jeges-tenger.
- Fagyasztott csukát fogtam!

- Told fel a dermet, ha a hifa befagyott. Ha a hideg-meleg összecsap, abból vihar lesz.
- Azért az mindig jobb, mint megfagyni.

- Géza! Megörültél?
Itt vagyunk egy szál sátorban, és te havazol?

- Szörnyűek ezek a hóingadozások!

- Gé-é-éza-a-a!
Vigyél a sátorba-a-a!

- Paula-a-a! Gyere-e-e!

- Jesszusom!

- Ha én akkor Hufnágel Pistihez mentem volna feleségül!

GÓLIÁTFÓLIA

- Ez semmi, a miénket nézzétek meg! Most meglátjátok, mit tanultam a kertészek kiskönyvéből. Csak győzzétek cipelni!
- Na, ha annyi termett, mint tavaly, akkor nem szakadunk bele!

- Mondtam, hogy elég lett volna egy negyedkilós stanicilát hozni.

- Géza, hol a kerítés?

- Hozzá ne nyúlj! Ez mind szőlőskertek királynéja. A kerítést is azért szedtem ki, hogy legyen szőlőkarom.

- Hát karó az van, de szőlő nem nagyon lesz, mondtam, hogy nem igazán célszerű rézgáliccal trágyázni és kálissal permetezni.

- Nahát, mégis maradt egy-két cseri!
- Mi ez a cédula?
- Valami üzenet lehet.
- Igaza van az ürgének, minden szemben több pondrós család lakik.

Uram!
Az Ön ürgéjéből kikörmösköltek a kuckójukba. Én olyan féltős, hogy még ellapni sem bírnék. Tisztelettel, igáncos cseregyedőj

– Fel fogom jelenteni Önöket az állatvédő egyesületnél, ennyi kukacot belezsúfolni ebbe a pár szem cseresznyébe, kész állatkínzás. Tekintettel azonban arra, hogy én Önöktől csak a cseresznyét vásároltam meg, a benne talált húsmennyiséget mellékeltem visszaszolgáltatam.

– Jé, mekkora kupac kukac!

– Ez a te műved, Géza! A szomszédos kertek szinte öntik a pénzt, nálunk meg minden faág egy féregnyúlvány. Így persze, hogy nem lesz a termésre vevő.

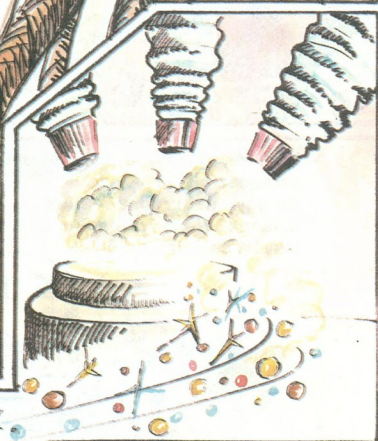
– Vevő?
Dehogynem lesz vevő!
Megyek is mindjárt a vevőmhöz.

– Mit mondasz, Géza?
Féregirtó kellene? Pompás! Te
nem is tudod, hogy én nagy
gazember vagyok! Halló,
félreétesz! A ti nyelveken,
gazdaságemelési
berendező. Itt vannak
a kókuszpálmák a szomszéd

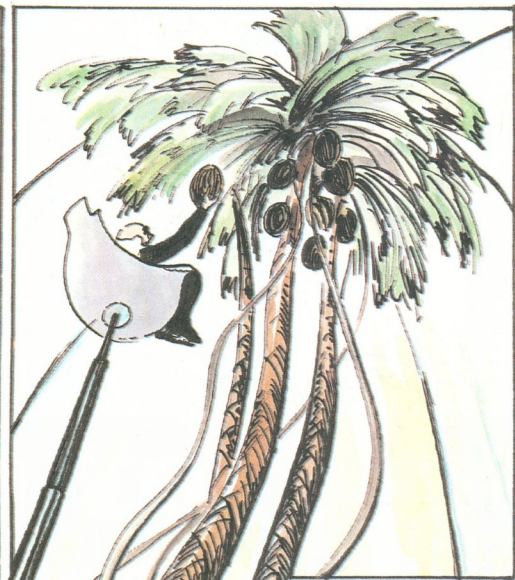

szobában, minden dió 15
liter tejet ad.

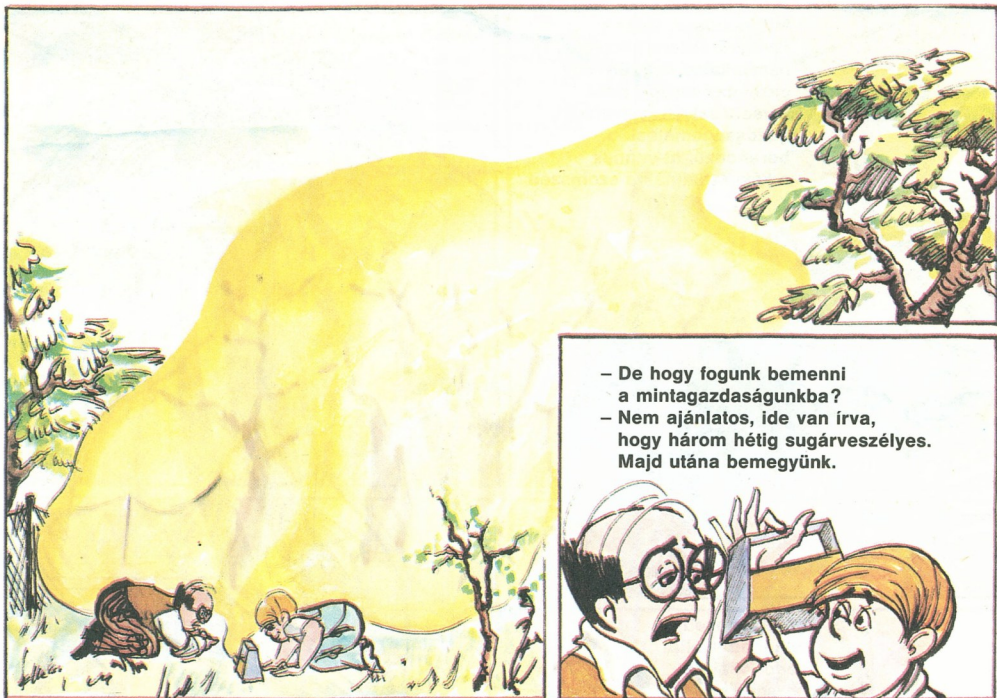
– Küldök neked
felfújható Góliát
védő-fóliát és
nővszerbeszékst.

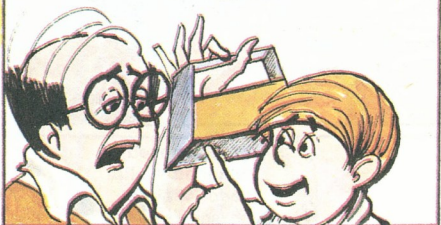
De mondd,
Köbüki,
elvégezted
a kötelező
permetezéseket?

– De apa,
tényleg permeteztél?

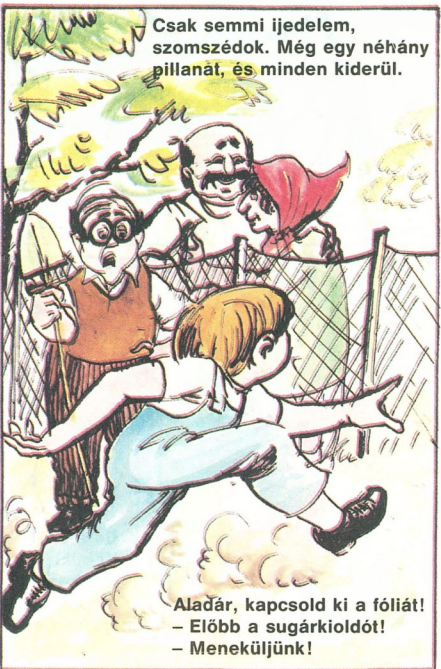
– De hogy fogunk bemenni a mintagazdaságunkba?
 – Nem ajánlatos, ide van írva, hogy három héti sugárveszélyes. Majd utána beme gyünk.

– Nem fél, szomszéd, hogy elrepül az egész telke?
 De ugye nem robban fel ez a vacak? Nem szeretném, ha lekvárt csinálna belőlünk.

Csak semmi ijedelem, szomszédok. Még egy néhány pillanát, és minden kiderül.

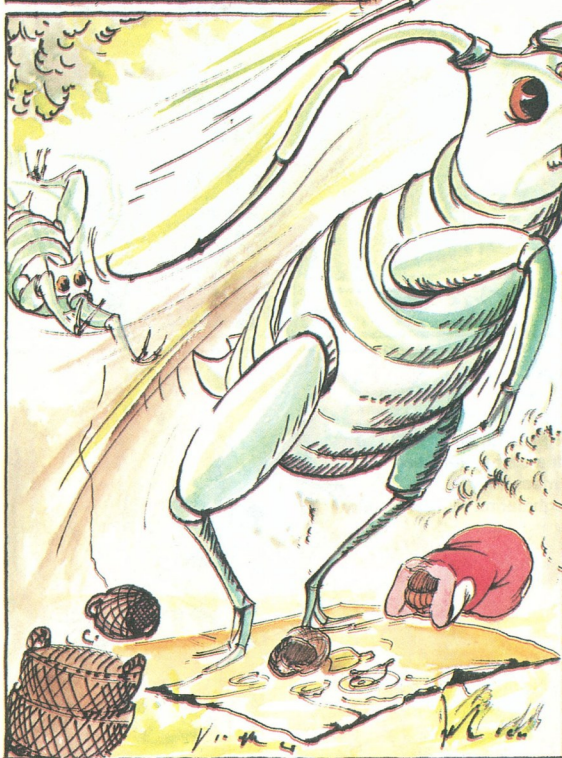
Aladár, kapcsold ki a fóliát!
 – Előbb a sugárkioldót!
 – Meneküljünk!

– Géza, te valóságos varázsló vagy!

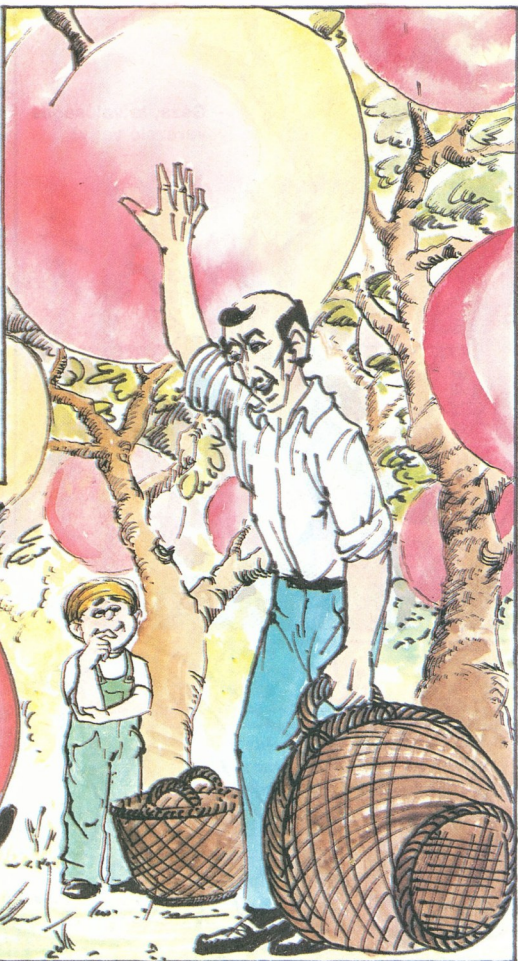
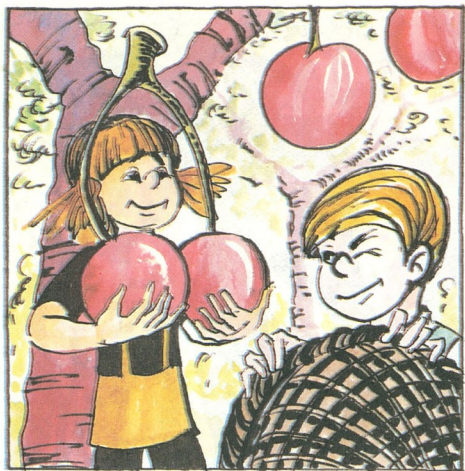
– Géza, azonnal üzd el ezeket a sasokat!

– Mi ez, Aladár?
– Úgy látszik, a besugárzás túlfeljesztette a rigókat.

– Jé, egy maxiszöcske!
– Ha csak egy volna!

- Na, ezt nézze meg,
Máris szomszéd! Ha az
ember beeszi magát, bent
is aludhat a csutkában.

- Tárgyilagosan meg kell
állapítanom, hogy
rendkívüli példányok; ha
sikerül elterjeszteni, annyi
volna az egy főre eső
termés, hogy ... - ...
meghaladná az igényeket.

- Te Géza,
egy
óriáskigyó!

- Világos, a kukac egyenes
arányban nő az őt tartalmazó
almával.
- Mégis jobb lett volna
permetezni.
- Te, mondd, biztos, hogy ezek
csak almát esznek?

- Szeretném közölni, hogy az Önök
különös méretű kukacai már a szomszéd
kerteket kezdik rágcsalni. Remélem tudják,
hogy ennek még következményei lesznek.

- Kertpusztítók! Pusztuljatok! Utánuk!

- Úgy látszik, nem értenek egyet a módszereimmel.
- Fussunk, mielőtt minket is megfélemlenek!
- Érdekes, mi mindig így megyünk haza.

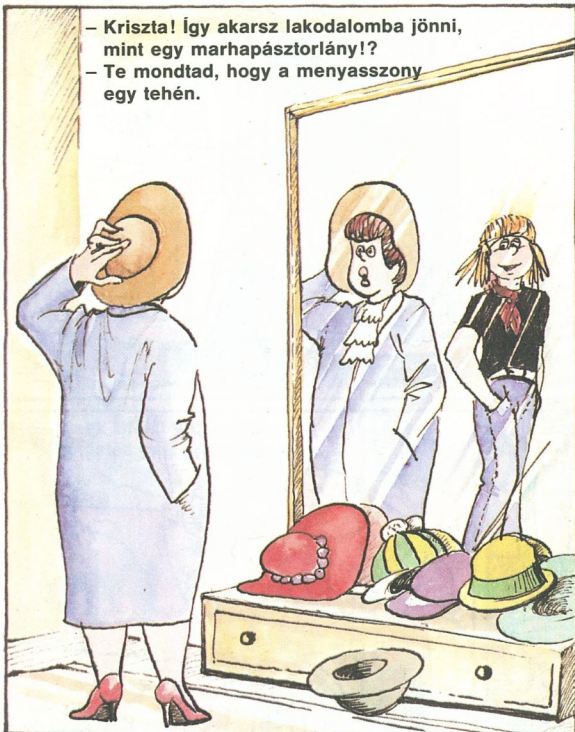

- És én még téged választottalak... Pedig a Hufnágel Pisti is hogy futott utánam.

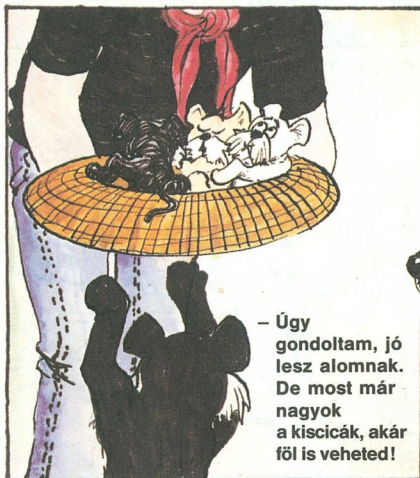

AUTÓTORTÚRA

- Kriszta! Így akarsz lakodalomba jönni, mint egy marhapásztorlány!?
- Te mondtad, hogy a menyasszony egy tehén.

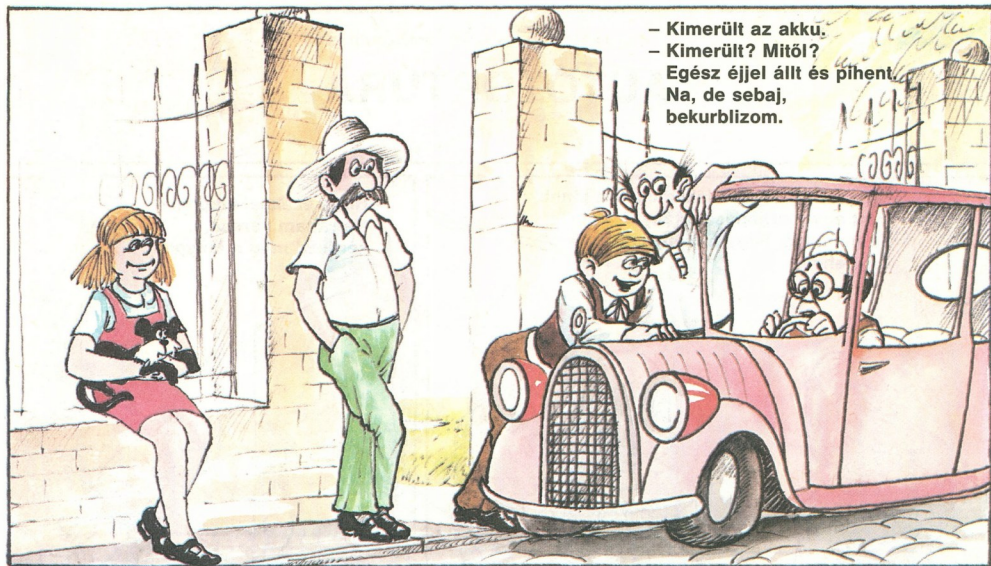
- Hol a szalmakalapom?
- Ne rajtam keresd, kérdezd meg a lányodat.

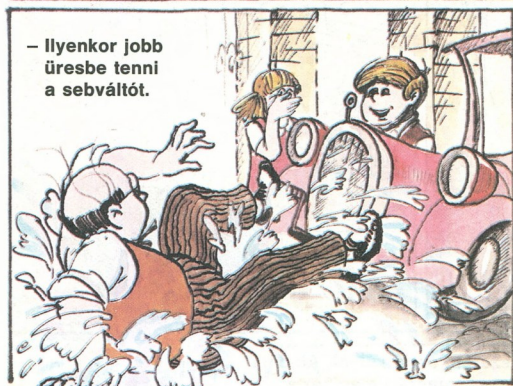
- Úgy gondoltam, jó lesz alomnak. De most már nagyok a kiscicák, akár föl is veheted!

- Teszed le azt a kutyát, Aladár! Máris szomszéd megígérte, hogy vigyáz rá. És megsértődne, ha mégse adnánk oda.

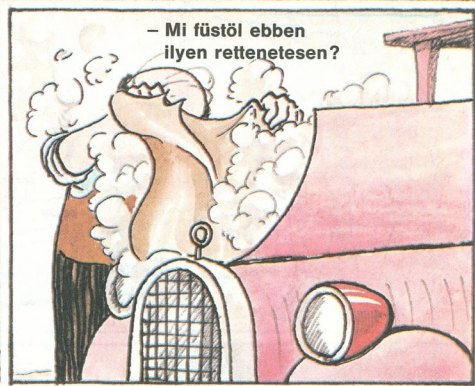

- Kimerült az akku.
- Kimerült? Mitől?
Egész éjjel állt és pihent.
Na, de sebaj,
bekurblizom.

- Ilyenkor jobb
üresbe tenni
a sebváltót.

- Mi füstöl ebben
ilyen rettenetesen?

A kabátod. Ég a motor.

- Te, Géza, az ünneplő ruhádban?
- Tudod, milyen ünnep lesz az,
ha ez elindul!?

- Ha sürgös,
menjenek gyálog.
Ebből ma
nem lesz autó.
- Imádok elkészni!
- Csak várjanak,
repülni fog,
mint az ezüstnyíl!

- Üristen!
- Ne aggódjanak!
Az a rögeszméje,
hogy autószerelő,
de nem veszélyes.
- Ennek már nem.

- Apu, megpróbálhatnánk
Őcsivel!
Csak Blökit hozd vissza,
fődelés nélkül nem megy.

- Kedves Mária szomszéd,
visszakaphatnám
pár percere a kutyámat?

- Természetesen,
akassza le.

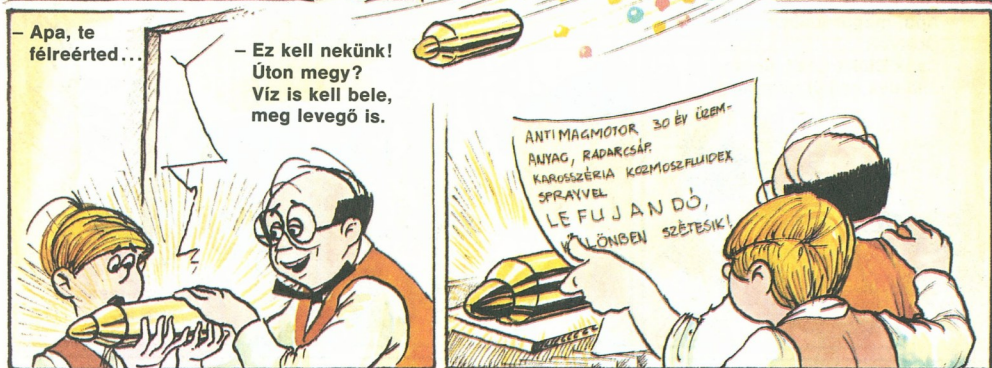
- Mz/X, itt Mz/X. Te kergebirka!
- Hogy beszélsz a Kőbükapáddal,
nahát!

- Azt mondta, tegnap
keresett, de gerjedt
és nem bírt
kapcsolni.

– Szóval autómotor kéne. Tanultam primitív gőzgéptanban. De tudod, nagyon sok típus van belőle. Egy turbólépgárnás háromlétű megteszi? Kicsit ősdi, de megbízható típus. Út-víz-levegő...

– Apa, te félreérted...

– Ez kell nekünk! Úton megy? Víz is kell bele, meg levegő is.

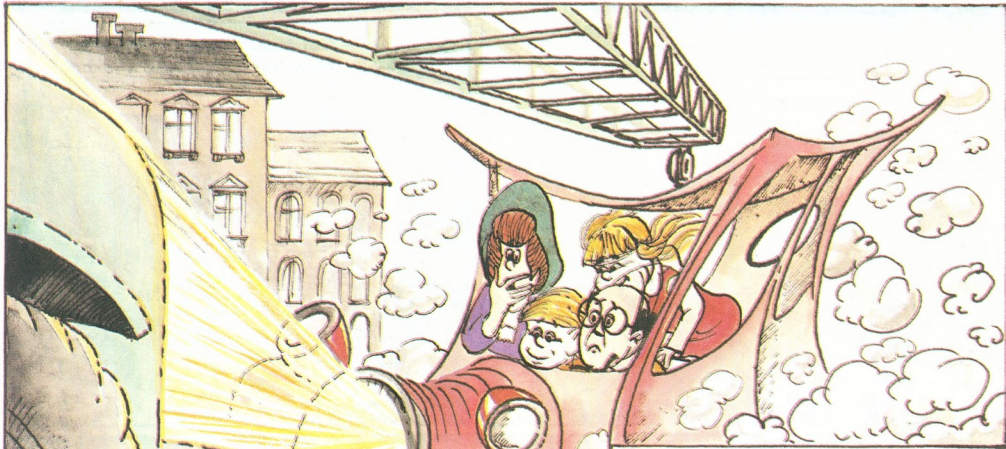
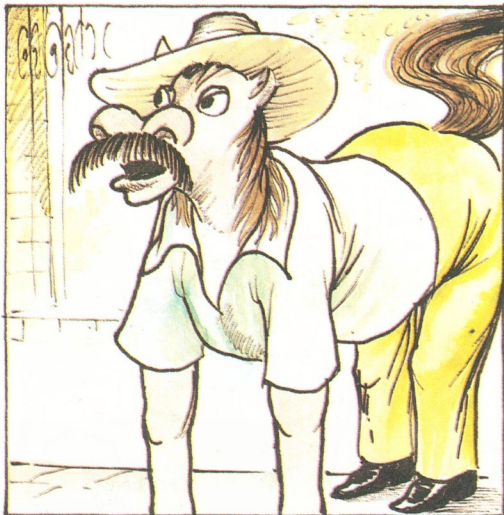

– Ez a gyerek kész fizikus.
– Már így jött a világra. Szabadesséssel fejre!

– Mi az? Még be is kölnözed?
– Ez olyan, mint a te hajlakkod. Összetartja, hogy ne fújja szét a szél.

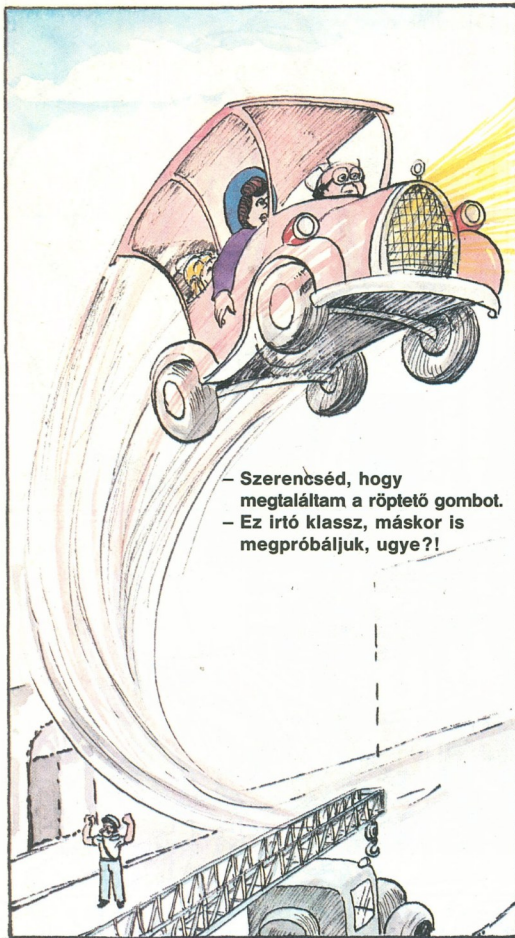
– Söröslő legyek
Tápiólefetyén,
ha ez elindul!

– Pardon, ha
majd
eldöntötték
a problémát,
legyen szíves
Uram ideadni
a jogosítvá-
nyát.

– Géza, te megint úgy fékezel,
mint egy ámokfutó.
– Rá se léptem a fékre.
Tényleg! Aladár, hogy álltunk
meg?
– Ez a radarcsőp.

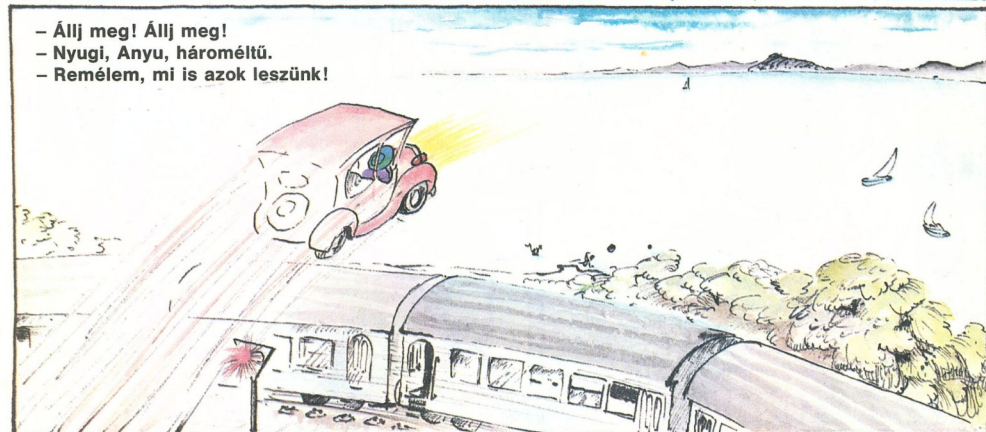
– Szerencséd, hogy megtaláltam a röptető gombot.
– Ez irtó klassz, máskor is megpróbáljuk, ugye?!

– Géza, te meg vagy örülve!
Hogy fogunk innen leszállni?
– Majd keresek egy libalegelőt.

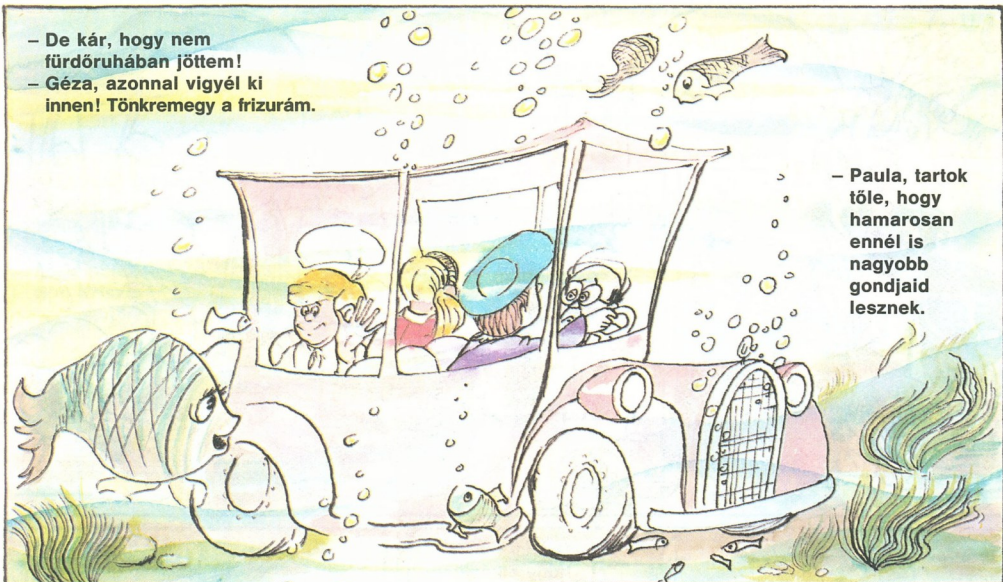

– Na! Most írhatok a Julisnak,
hogy hamarabb lesz a lakodalom.

– Állj meg! Állj meg!
– Nyugi, Anyu, hároméltű.
– Remélem, mi is azok leszünk!

– De kár, hogy nem
fürdőruhában jöttem!
– Géza, azonnal vigyéél ki
innen! Tönkremegy a frizurám.

– Paula, tartok
tőle, hogy
hamarosan
ennél is
nagyobb
gondjaid
lesznek.

– Várj, mindjárt
megnyomom
az indítógombot.

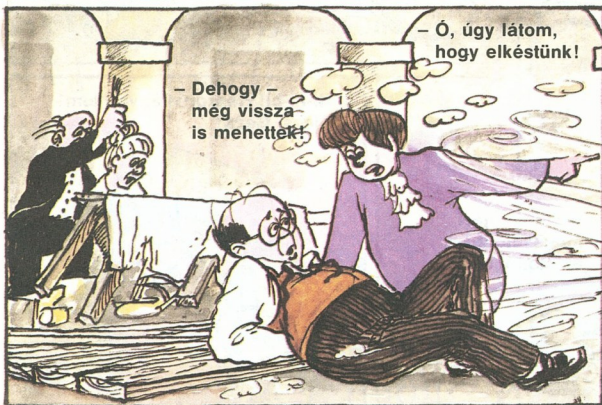
– Hi-hi-hi! Koszorúslány lettem!
– Siess, Géza!

– Úgy látszik, a pesti retyerutya nem jön. Dirigál neki a szegény vidéki rokon.
– Hát nem így jó? Hittük – nincs sértődés. Nem ette le őket a nyavalya, nincs bosszúság.
– Tiszteit díszes sokadalom! Kezdődjék a lakodalom!

- Hát mégis
meggyűttek?

- Dehogy -
még vissza-
is mehettek!

- Ó, úgy látom,
hogy elkéstünk!

- Géza, hova ment ez a kocsi?
- Tönkre. De mi is,
ha nem szedjük a lábunkat!

- Nézd csak, itt a megmentőnk!

- És én még kosarat
adtam Hufnágel Pistinek!

AKERKITER

- Vegyétek tudomásul, ha nekem úgy tetszik, kettőt is szívok egyszerre.
- Kettőt? Az semmi, Géza. Attól még nem fullad meg az egész családod!
Majd pőfékelek én is...
Sőt, Kriszta is rápipálhat.

- Kösz, Mama, jó vagy nálam.

- Majd én megmutatom, ki az úr a háznál!
Csak meg ne bánjátok!...

- Aladár! Mit csinálsz a fénykép-nagyítóból?!

- Önbeállított csillagvizsgálót. Kérek, Papa, ne kezdj itt pofozkodni. A múltkor is majdnem levertél a rádiót!

MÉZGA RÁD... JELENTKEZZ!
Mz/x... Mz/x... Mz/x... Mz/x...
ZZ MÉZ

- Itt Mz/X. Mézga rád, jelkezz!...
Segíts rajtam, Öcsikém! Anyi bajom van, és sohase az történik itthon, amit én akarok.

Miért nem alkalmazol akaraterő-kitermelőt? Fokozza az agyi idegközpont akarati kisugárzásának hatását. Mi leginkább diverzáns antilények ellen használjuk.

Ha akarnám, akár téged is a fejedre állíttatnák.

– Jaj, Öcsikém, ne hülyéskedj! Inkább add nekem! Küldd fénypost, csak tegyél rá valami sapkát.

Most ráteszem a furdósapkám. Aztán kiprobálom.

Sajnos, nekünk is pont-most fogyott el.

– Parancsoljon befáradni! Örülök a látogatásának. Miért hagyogol el ennyire mostanában?

– Whiskyt vagy konyakot? Csak igyon, kedves szomszéd! Ami megmarad, úgyis magának adom ... emléke.

– Ūristen! ... mit tettem, ... mi történt velem?!

- Nézd csak,
a Papa be van rúgva!

- Géza! Ez micsoda?
Azonnal mondd meg, hogy ...
- ... hogy szóddával parancsolod,
vagy tisztán, drágám ...

- Tanulhatok még, vagy előbb ágyazzak meg?
- ... Ma szedjem szét a csillagvizsgálót, vagy elég, ha
holnap adom vissza a nagyítótat? ...

- Egészségetekre!
Ezentúl minden másképpen lesz!

- Mi történt magával, Mézga úr? Nem jött be délelőtt.
És most a kalapját is a fején felejtette. Pedig a főnök
alaposan meg akarja mosni a fejét!

- Vagy én az övét, ha azt egyáltalán fejnek lehet
nevezni! Megyek és meglátogatom.

– Csak a testemen keresztül!
Persze, ha maga úgy gondolja, Géza.

– Mi van? Azt gondolta,
hogy a Maradona jött
segíteni kitélni
a totóját?
– Takarodjon! Magának
még van képe ...

– Van képessége nagyobb feladatok ellátására is. Azért
hivattam, hogy kinevezem ... osztályvezetőnek ... Havi
ezerrel ... Nem, kétezerrel ... És most menjen ... vigye el
a kocsimat, nézze meg a meccset, maga jobban ért hozzá ...
Én majd itt dolgozgatok addig ... Megcsinálom
maga helyett a kimutatást.
Jó szórakozást!

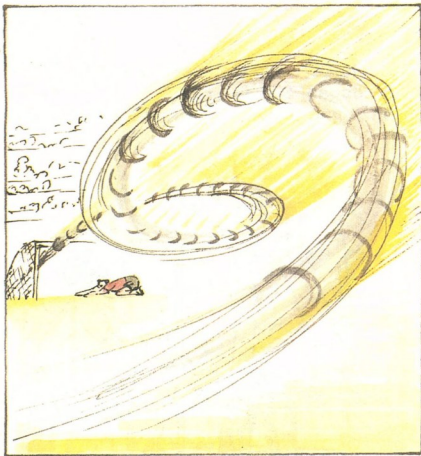
– Mi volt ez? Hát
meghülyültem?!
Te! Nehogy
felelni merészelj
itt nekem! Mert
rögtön kirúglak.

– Szóval maga szerint
a Húsos kiegyenlítő?!
– Öt percen belül!
– Na, erre nekem
is van egy százasom!
– Ötszáz!
– Tartom!
– Ritka nagy verebet
fogtunk, szálljatok be!

– Gyerünk, fiúk! A harmadikat a pénzemért!

– Hát ez se kaszinótojás!

– Sajnálom, uram, nem engedhetem be. Odabent teljes a pánik, Vidéki művész úr berekedt, nem lesz Bóni grófunk.
– Azt bízta csak rám!

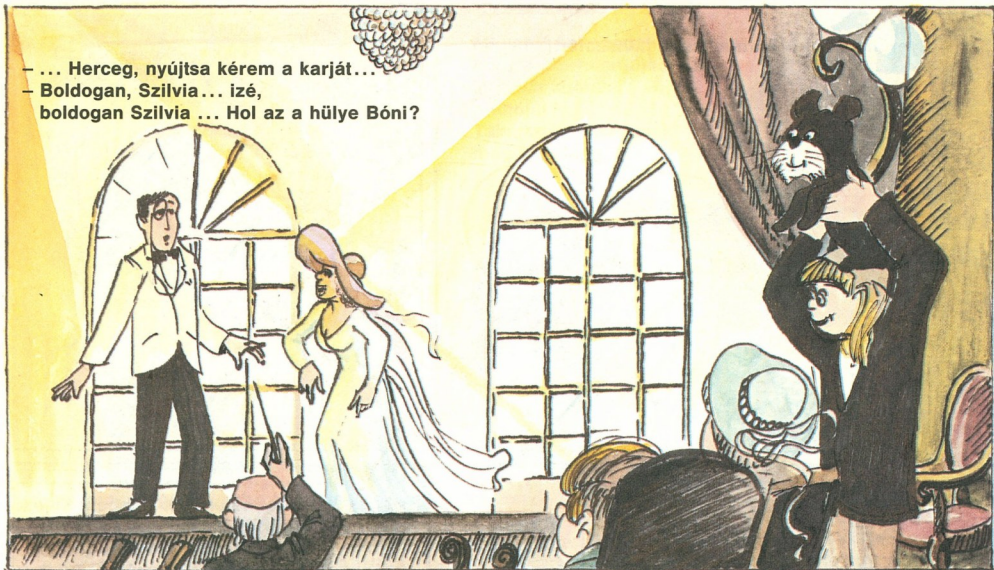
– „Jaj, cica, eszem azt a csöpp kis szád!”
– Szokatlan figura, de nem érdektelen.
– Sőt, sikkes, férfias, vonzó!

– Ki ez a Mézga Géza, aki a Bóniit adja?
– Nem tudom. Valami ismeretlen vidéki nagyság.

— ... Herceg, nyújtsa kérem a karját...
— Boldogan, Szilvia... izé,
boldogan Szilvia ... Hol az a hülye Bóni?

— Itt vagyok, ragyogok!

— Te, szent Isten!
— Blöki, gyere vissza!

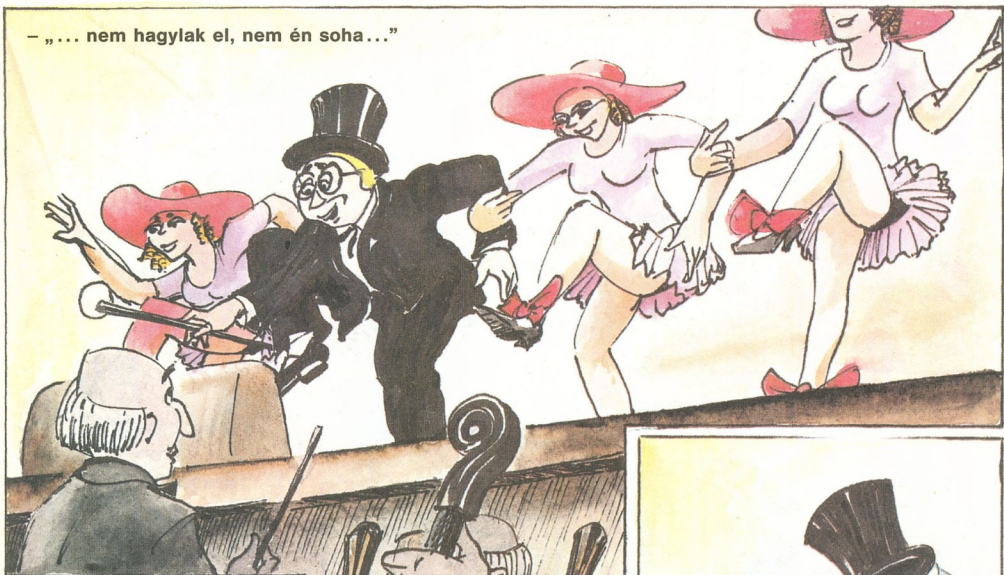

Mi lesz ebből?
Oltári botrány!
Hi-hi-hi!

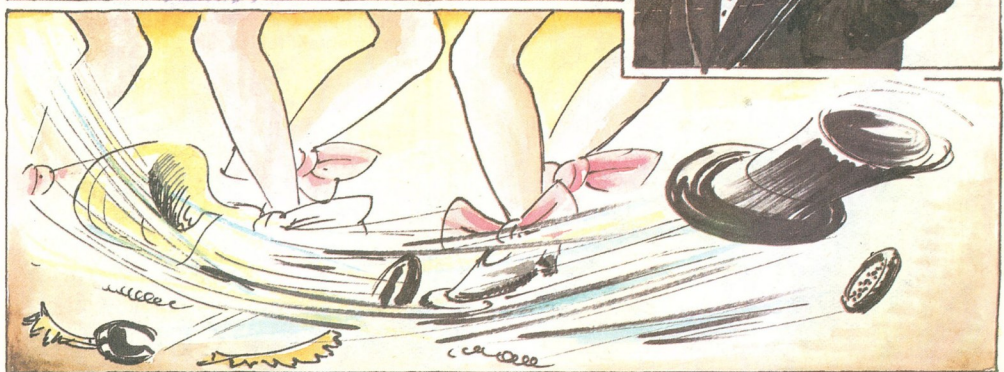

— Na, azért! Most pedig az jön, hogy – hej cica ... Hogyha nem az jön, akkor is az jön ... Mert azt mondja, hogy – hej cica, eszem azt a csöpp kis szád...

– „... nem hagylak el, nem én soha...”

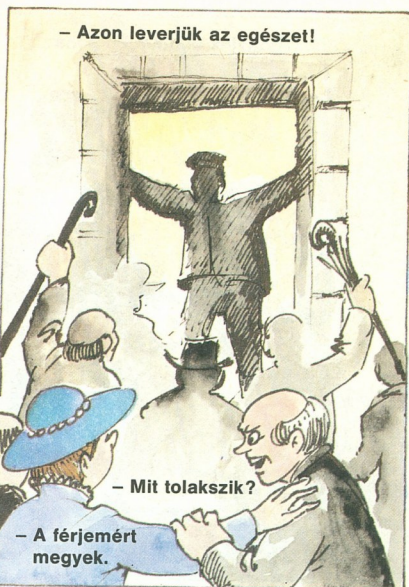

– „... Jaj, cica...”

- Csaló-ó-ó-ók!
- Vissza a jegy árát!

- Azon leverjük az egészét!

- Küldjék ki azt a kis pocakos ripacsot!

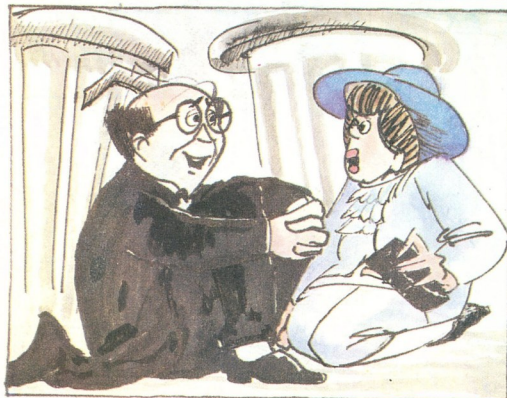
- Mit tolszszik?

- A férjemért
megyek.

- Paula! Ments ki innen!

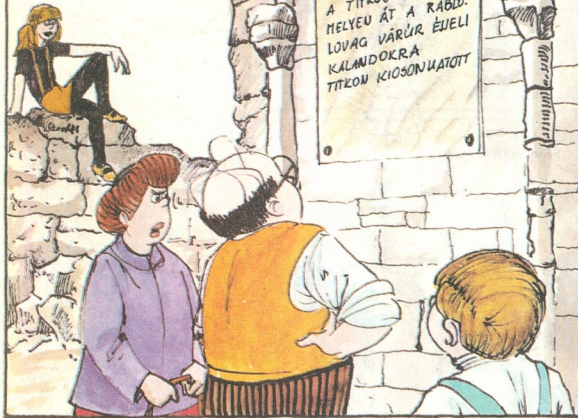
- Majd otthon, szívem! Úgy lesz, ahogy akarod,
szívem. Ugye megérintsz engem?

- Téged? Én magamat nem fogom soha
megérteni, hogy miért nem a Hufnágel
Pistihez mentem feleségül?

IDŐKIBŐVÍTŐ

- Milyen praktikus lehetett...
- Nézd, a Blöki alássa az ásatást!

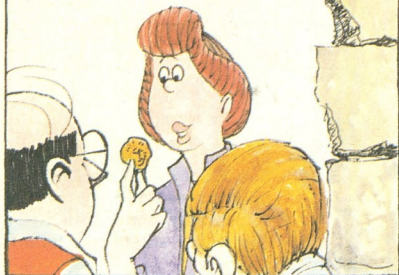
- Mi van a szájában?
- Valami régi pénzdarab...
- Egy tallér! Valódi régi tallér.

- Fúj, milyen penészes...
- Ez értékes? Mennyit ér?
- Nem tudom.
- Talán száz forintot, vagy még többet.
- Száz forintot?! Blöki!
- Kaparj még! Keress!

- Egy cserép, de csorba.

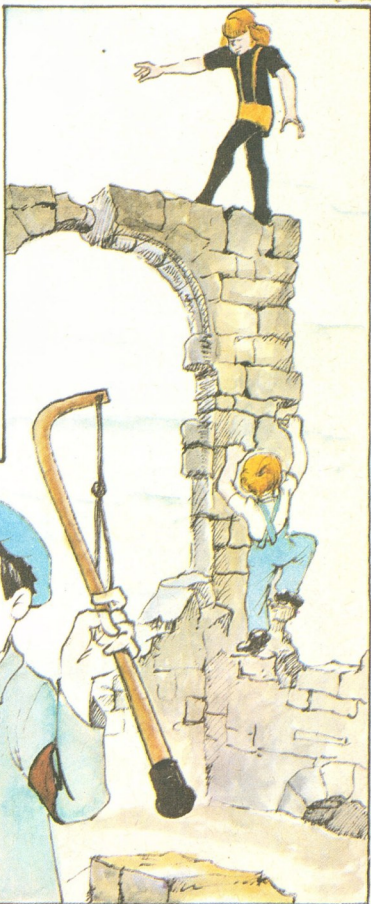
- Nekünk pénz kell, nem köcsög!
Keresd a pénzt! Blöki!

- Tessék az ebet azonnal
eltávolításba helyezni! Az
ásatás területén ebek
tartózkodása kártevés
elkövetésének elkerülése
céljából hatóságilag tilos!

- Ugyan, mi kárt tehet ezekben az ócska romokban
egy ilyen ártatlan kis jószág?
- Egyszer egy kóbor kutya jogtalanul eltulajdonította
Burdán vezér csontvázának három bal lábujját.

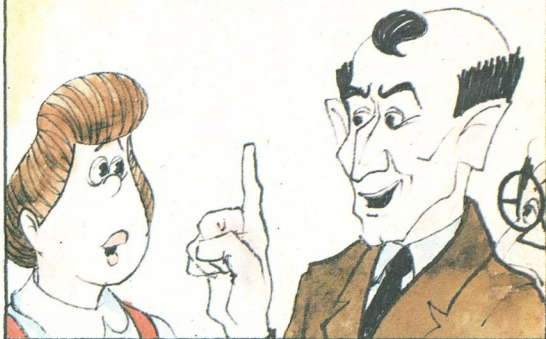
Máskor meg egy kotorékebb
szabálytalanul kikapart egy ezer forint
értékű ezüstpénzt, és a zugpíacon
értékesítette. Egyszóval távozzanak...

- Ezt az érmét Vak Béla verette.
Kétezer forintért megveszem önöktől.

- Kétezeröttszáz. Nekünk is annyiban van.
- Legyen. Háromezerháromszáz forinttal tartoznak
nekem. Marad tehát nyolcszáz. Tudja
szomszédasszony, régi pénzzel régi adósság!

- Ebből pénzt kiszedni!
- Ne keseregj Paula!
Holnapig kibírjuk!
Aztán egy méter kolbászt
veszek Blöökinek!

- Nekem meg két méter gyönyörű selymet,
kosztümöt, táskát, cipőt... De hogy visszük
be a kutyát?
- Egyszer olvastam az újságban, hogy
feltaláltak valami kincskereső készüléket.

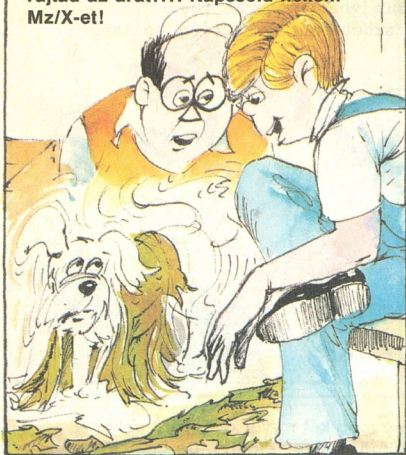
- Mi ez? Hogy
kerül az
esőkabátom
a levegőbe!
- Meteorológiai
széláramlás-
jelző
léggömbbel
kísérletezem.
Ballonnal.
Állj! Szivarral
ne menj oda!

- Szent isten! Mi történt?!
- Megmondtam: egy ilyen ballon
gázzal van töltve, a gáz viszont
robbanékony!

- Ezer szerencséd, hogy ma ilyen jó napom van. Különb leverném rajtad az árá!... Kapcsold nekem Mz/X-et!

- Mindjárt! Csak meg kell várni, amíg a föld magához tér a rémülettől.
- Hagyd, Blöki! Nagyon fontos beszédem van Öcsivel.

- Öcsi! Szükségem volna egy olyan készülékre, amellyel észrevétlenül felkutathatnám egy régi váromban az elásott ezüstöket.

- Időkibővítő készülékünk feltárja a múlt minden titkát. De vigyázni kell rá...
- Jó, nem bánom. Bemérem neked a kibővítőt a kívánt

• korszakot. Ha a helyszínre érsz, nyomd meg a készülék piros gombját! 30 perc után automatikusan visszkapcsol.

- Gyerünk! Hátha kimerül.
- Az ilyesmit legjobb éjjel elintézni.

- Nem szeretem az ilyen éjjeli kalandokat.
- Miért? Minden jó buli éjjel kezdődik. Nyomd meg a piros gombot, Aladár!

- Mi volt ez?
- Oltári jó kalaptú!
- Géza!
- Most nem érek rá.

- Géza, hogy kerülünk mi ide? Azonnal menjünk haza!
- Úgy látom, még egy kicsit marasztalnak minket.

- Uram parancsolá vola tikket vezetnő színe eli belé.
- Micsoda szöveg!
- Ha nem lennél ilyen hülye, tudnád, hogy ez ómagyarul beszél.
- Csend! Ne veszekedjetez idegenek előtt!

- Az Mű Urunk parancsolá szemötök bekötendeni...
- Nana! Ez az ősi magyar vendégszeretet?
- Nesze!
- Mint az vadmacsku!

- Na végre!

- Kük vogtok, s müt akortok?

- Jé, egy hipp!

- Mézga Géza bérelszámoló vagyok Budapestről, a XX. századból...
- Az a helyzet, hogy a mi kutyánk, Blöki, kikapart egy pár ezüstérmet, amit el tetszettek haláluk esetén ásní.
- Az küncejim rablásir jöttél, kosorrú baromja?!!

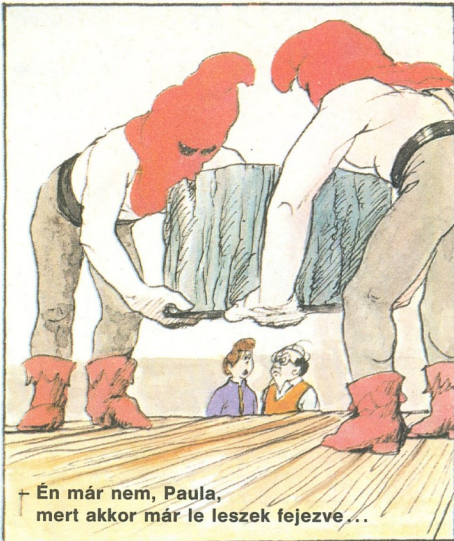
- Ide figyeljen, öregem! Mivelünk nem lehet ám így beszélni! Mi már rég nem hiszünk a kísértetekben.
- Baké! Az férfiembernek feje vétessek. Az asszonállat, kü boszurka vagyon, tűzön megégettessik...

- Géza, te végig tudnád nézni, hogy engem elégetnek?

- Aladár, nincs valami jó ötleted, hogy szabadulhatnánk meg innét...
- Két perc múlva lesz, addig húzzátok az időt...
- Uszítsátok rá a Blökit arra a nagyszájúra.

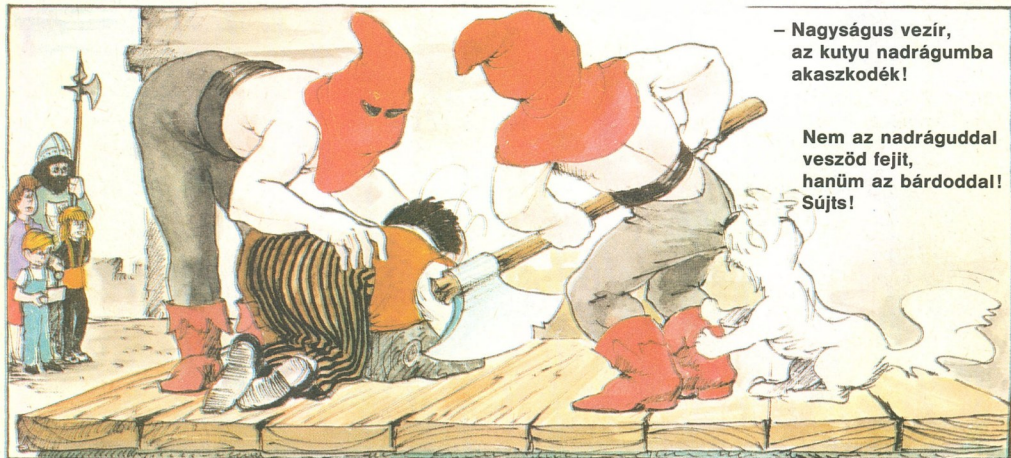
+ Én már nem, Paula, mert akkor már le leszek fejezve...

- Rusnya szolgál!

- Nagyságus vezír, az kutya nadrágumba akaszködék!

Nem az nadráguddal vesződ fejit, hanem az bárdoddal! Sújts!

- Éppen ideje volt visszatérni a jelenbe... Meglehetősen élvezetes...
- A jövődre ezt nem merném jóslani neked! Mert amit ezért a kalandért kapsz...

- Záróra utáni illetéktelen itt-tartózkodás végrehajtása miatt rendőrhatalósági közeg beavatkozását fogom igényelni. Kövessenek az őrszobára.

- És a kincs?!
- Majd túlórázom helyette! Fussunk!

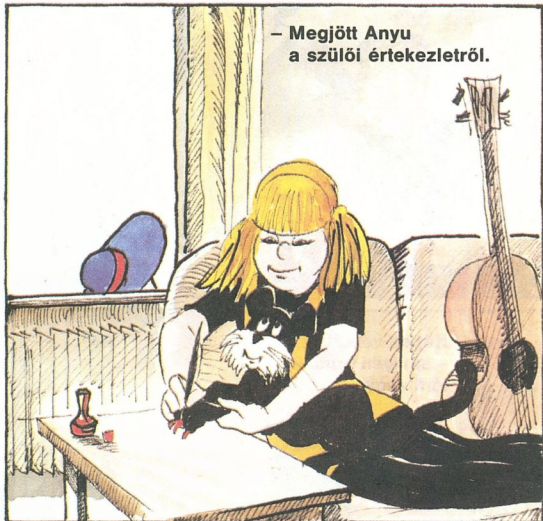
- Hát kellett ez nekem? Ha a Hufnágel Pistihez megyek feleségül... De már késő...
- Miért? Nem látod, hogy még mindig futnak utánad a férfiak?

„AGY-GYANTA”

- Na...! Mi az!... Mi van!...
Mi történt? Földrengés?

- Megjött Anyu
a szülői értekezletről.

- Igen, és ott kellett megtudnom
... szégyenszemre, hogy Kriszta
három tárgyból is bukásra áll!

- Csak háromból?

- Te vagy az oka mindennek! A te
elavult nevelési módszered.
Ahelyett, hogy segíteni
igyekeznél ennek
a szerencsétlen gyerekek...

– Segíteni? Talán én tanuljam meg helyette a leckét?
Én oldjam meg a számtanpéldáit?

– Ha tudnád! De ha eléd tesznek egy másodfokú egyenletet két ismeretlennel, azt hiszed, hogy be kell nekik mutatkozni...
– Te! Én megpofozlak!

– Képes volnál rá
– amilyen brutális
férfi vagy...

– Ilyet ne mondj
neki mama,
mert még
elbizza magát.
– Cselekednünk
kell! Kriszta
nem bukhat
meg... Megvan!
Máris szomszéd
főiskolai tanár,
megkérjük, hogy
foglalkozzon
vele.

Kriszta szaladj,
és hívd át azonnal.

– Vá-vá-vá-vá-vá-á-rj még!
Ez legalább ötszáz forint
a hátralevő két hónapra!

- Nem vállalom.
- És miért nem vállalja, kedves Máris szomszéd?!
Egyrészt, amit én az órákért kérnék, azt önök lealkudnák a felére, aztán tőlem kérnének kölcsön, hogy kifizethessék nekem a negyedét.

- Másrészt, az a tizenöt éves lány, aki az ajtóra jé-vel írja fel, hogy „hüje márís” – reménytelen eset.

- Jó! Akkor ezek után majd csak te foglalkozol a lányoddal.
Én majd a fiam nevelem!

- Aladár fiam, te hogy állsz az iskolában?
- Nem tudom... már néhány hete nem járok be...

- Nem jársz be? ...
Hát hová megy reggelente?
- A lovardába megyek helyette.
Sikerült egy elektromos lócsutakolót szerkesztenem a hajszárítóból.

- Megörültél, te szerencsétlen?! Hát ki fognak csapni!!

– Az nem valószínű... Mert már kicsaptak... Baj?

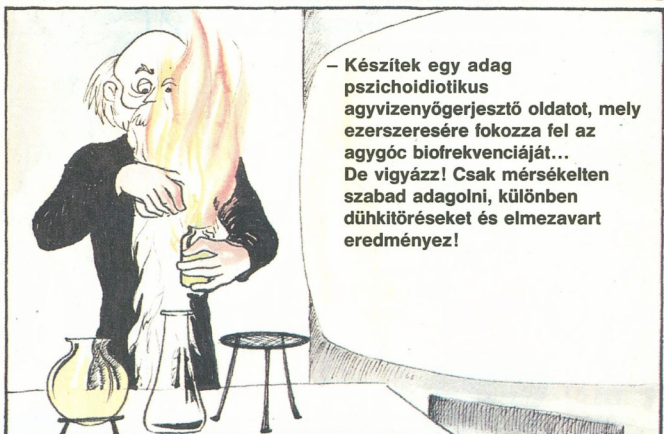
– Ezt még megkeserülöd...
Majd én rendet csinátok
ebben a házban...

– Miért hívtál, Kőbűki?
– Nem is tudom... el vagyok
keseredve... A fiamat kicsapták,
a lányom megbukik, a tanárok szerint
nem tanul...

– Tanárok?... Tanulni? Várj
csak, megnézem az
exlexlexikonban... Értem
már. Múlt évezredbeli
elavult oktatási forma.
Sebaj!

– Készíték egy adag
pszichoidiotikus
agyvízenyőgerjesztő oldatot, mely
ezerszeresére fokozza fel az
agygóc biofrekvenciáját...
De vigyázz! Csak mérsékelten
szabad adagolni, különben
dühkítőréseket és elmezavart
eredményez!

Agy műk fok! Agykupać kupać!
kőkemény költemény!
Szirom szírom szűrőm!
Kész e része!
Csésze!

Áldott oldat...
Ideg-adag
Agyam dagad,
Terjed, gerjed,
Észít tenyészt
Még egy kortyot!

Velőm fortyog.
Nyalom, nyelem.
Ég e gége... Vége.

Agy műk szup!
Fénypost. Szörp!
Hörp düh roh!
Őrj! Tör-zúz ripity!
Kikapacs!

– Jobb lenne,
ha ezentúl
a vakablakhoz
irányítaná
a küldeményeket.

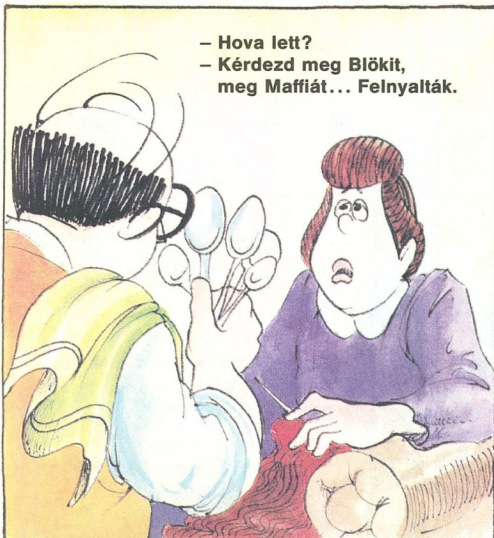
– Géza, te már megint iszol!
– Nem én iszom! Ezzel a te lomhaagyú gyerekeidet itatom meg!
Ez agyvitamin. Észserkentő... Ettől megjön a kedvük
a tanuláshoz... Málnaszörpbe keverem, egy kicsit
keserű...

– Géza! Te mindent elejtesz!
Azonnal mosd fel azt a lötytyöt!
– Nem! Nem! Erre szükségünk van!
Hozok egy kanalat és
összekaparom...

– Úgy, úgy, csak szaporán. Ti biztos jobban
felmosnátok, mint a gazdátok...

– Hova lett?
– Kérdezd meg Blökit,
meg Maffiát... Felnyalták.

– Hát majd bolondok leszünk otthagyni!
Mikor ilyen fiinom édes...

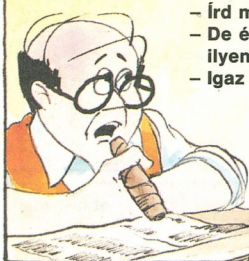
- Üristen! Ez a kutya emberhangon beszél!
- Jééé! Ez állati!
- Egész türehető a kiejtése...

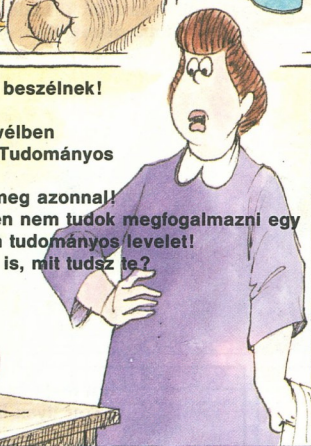
- Ennek? Úgy selypít, mint egy szintetikus műselyempincsi...
- Te meg úgy nyekeregsz, mint egy rozsdás vasmacska!

- Te Géza! Ezek tényleg beszélnek! Most mit tegyünk?
- Szerintem expressz levélben értesítenünk kellene a Tudományos Akadémiát.

- Írd meg azonnal!
- De én nem tudok megfogalmazni egy ilyen tudományos levelet!
- Igaz is, mit tudsz te?

- Az én törpepapagájom is beszél, mégsem keltem fel Önökért ebéd utáni álmukból!

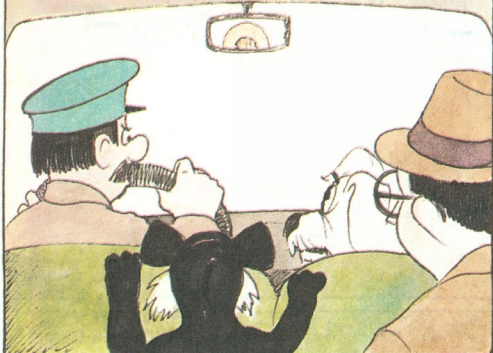
- Blöki! Magyarázd meg a szomszéd úrnak...

- Ennek? Ezzel én nem állok szóba! De ha óhajjátok, szívesen megharapom!

- Mit kell itt levelezni! Az Akadémián ma biológiai szimpoziumot tartanak. Odamegyünk és bemutatjuk a tudományunkat.
- Jó! Gyerünk, majd fogunk egy taxit.

- Most mit pislog, hajtson a Tudományos Akadémiához!
- Ez a kutya beszél! Segítség!
- Elszaladt. Hogy kap egy ilyen örült jogosítványt?

- Ne csodáld, ahogy te vezetsz, tiszta idegbaj! Inkább kutyaagolnék.
- Megérkeztünk...
- Hogy találtál ide?
- Idettem a vízjegyemet...

- Sajnálom kérem, az idevaló belépés esete csak tagsága fennforgása alapján kerülhet megvalósításra!
- De kérem...
- Hagyjátok, majd én elterelem!

- Na látjátok! Mit tesz a szakmai felkészültség!

- A legutóbbi experimentális metódusok sine dubio dokumentálták quasi de facto, hogy az a hipotézis, miszerint az ebből - canis domesticus - szalonna válhat, par excellence biológiai impossibilitás!...

- Tiltakozom! Sőt protestálok a professor úr pejoratív kvalifikálása miatt! Ez a de:honesztáló

szimbólum prejudikálja kollégáim optimista perspektíváját!

- Ezt visszautasítom!
- Hogy kerül ide egy eb?! Ön tag?
- De tudós urak! Nem veszik észre, hogy ez a kutya beszél?!
- Éppen ez a felháborító! Itt hozzászólási joga csak akadémiai tagnak van! Távozzanak!

- Most mit csináljunk?
- Van egy ötletem!
Forduljunk a cirkuszhoz!

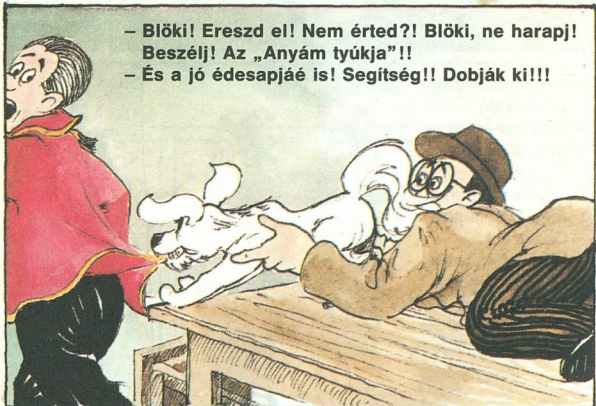
- Bizzék bennem! Hallgassa meg a kutyámat, útközben megtanítottam neki az „Anyám tyúkja”-t – hadd szavalja el önnek...
- Hát jó! Nem bánom... hívja be...
Na ... Blöki ... Mutasd meg, mit tudsz!

- Brrraoorrrrrr!!!!!!!
Brrreórrrr ...

- Blöki! Ereszd el! Nem érted?! Blöki, ne harapj!
Beszélj! Az „Anyám tyúkja”!!
- És a jó édesapjái is! Segítségg! Dobják ki!!!!

- Mars ki innét! Kifelé!!
Géééza! Maffia megmart! Megőrült ez a macska!! Segítségg!!!
Jövök Paula!
Mars ki-i-i-i-i!
Mars! Ki-i-i-i-i!!
- Rendő-ő-őr!!!
Mentő-ő-ő-ők!!!

- Ha megdondolom, hogy engem a Hufnágel Pisti is megkért, és én mégis egy ilyen tökkelütött kutyanyelvtanárhoz mentem feleségül...
- Ha egyszer megérném, hogy te felejténel el beszélni...

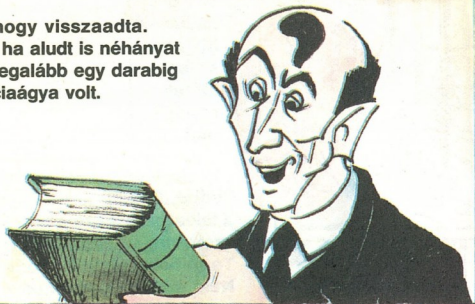
A. M. BOLYGÓ

– Porold le, Paula,
így nem viheti
Máris úr Párizsba
a szótárait.
Elnézését kérjük
a késedelemért.

– A francia szótárát
keresi? Nehezen
fogjuk nélkülözni,
de visszaadom.
Azóta nem billeg
a diványunk.

– Fő, hogy visszaadta.
Még ha aludt is néhányat
rá. Legalább egy darabig
franciaágya volt.

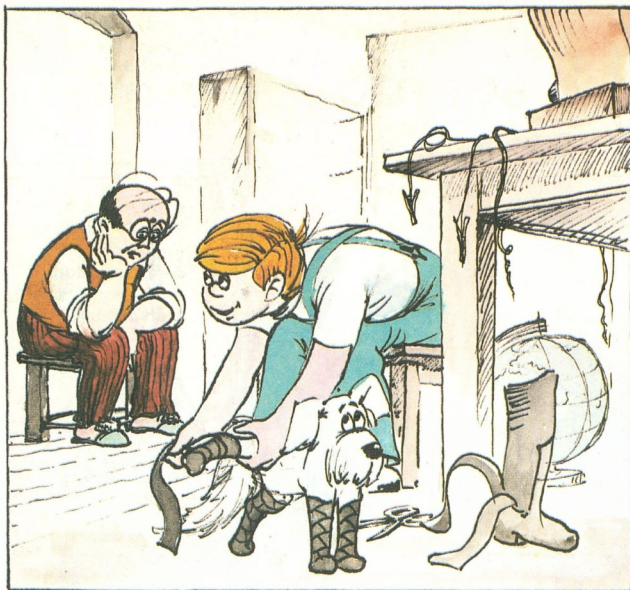

– Istenem, minden
valamire való férfi
tart külföldön
néhány rokont, aki
meghívja, hogy
világot lásson.

– Rokont? Honnan vegyek
én... Vagyis hogy ... Ez az!

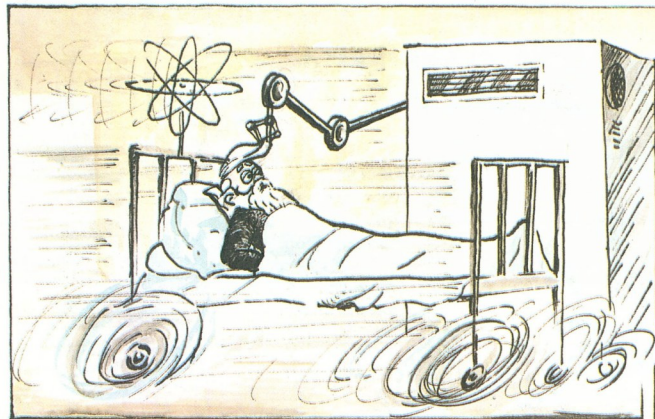

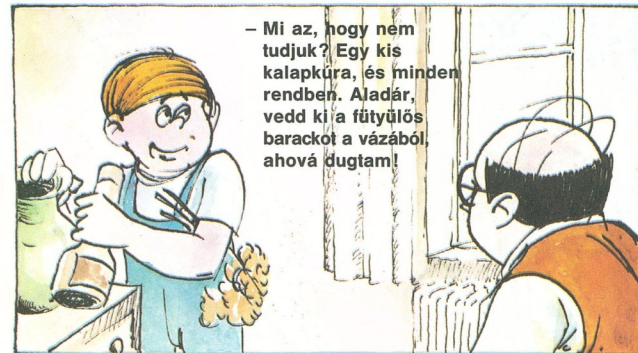
– Mz/X, Mz/X! Fek bet vagy orv
kez itt rob hely besz ut vár.

– Azt mondja, fekvő
beteg, orvos kezeli, itt
a helyettes robot
beszél, utasítást vár.
– Mi van veled Öcsi?

– Beteg
vagyok,
Köbűki!
Ti ezt
náthának
hívjátok.
Mi se
tudjuk
gyógyi-
tani.

– Mi az, hogy nem
tudjuk? Egy kis
kalapkúra, és minden
rendben. Aladár,
vedd ki a fűtőlős
barackot a vázából,
ahová dugtam!

– Tudod, Öcsi,
a feleségem utazni
szeretne.
– Te mit szeretnél?
– Neki mindig azt kell
szeretni, amit az Anyu
szeretne, különben baj
van.

Hát utaztatok,
Köbuki! Most úgyis
beteg vagyok.
Kölcsönadom
a bolygóközi
űrkorongomat.
A városban nem
szállhat le, mert túl
zajos, de küldök

fénypostával egy
dúroxigén búrafejlesztő
palackot.

Az amolyan luft-lift. Ha
megnyomod a piros gombot,
felrepít az űrkorongig.

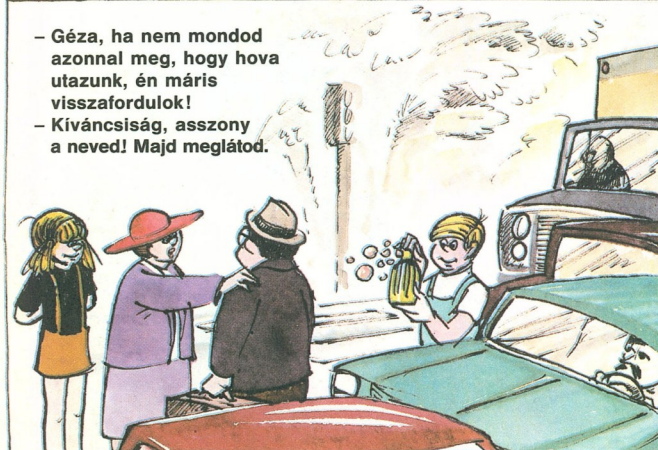
- Na, most aztán anyád se szólhat! Te miért nem
segítesz rakodni?
- Minek? Amit mi csinálunk, az Anyának úgyis
rossz.

- Géza! Megint elment az-eszed?

- Géza, ha nem mondd
azonnal meg, hogy hova
utazunk, én már
visszafordulok!
- Kíváncsiság, asszony
a neved! Majd meglátod.

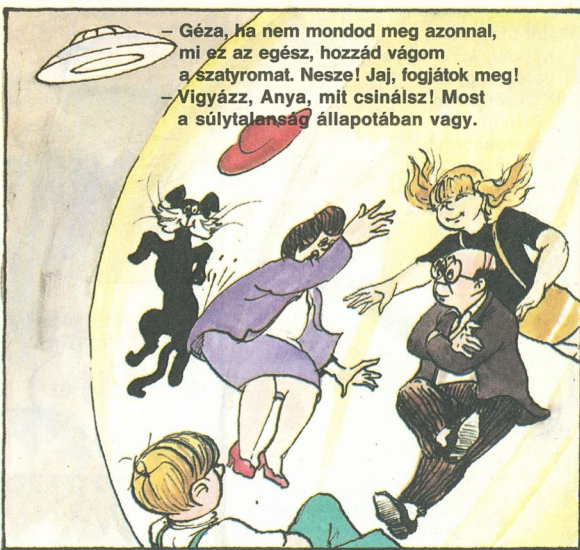

- Jó napot
kívánok!
Tilos
jelzésben
való...

– Bocsánat, nem tudtam, hogy kísérteteknek tetszenek lenni!

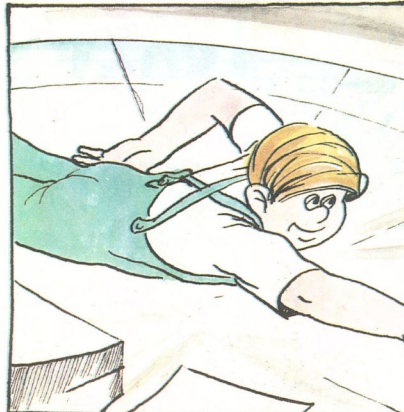
– Géza, ha nem mondd meg azonnal, mi ez az egész, hozzád vágom a szatyromat. Nesze! Jaj, fogjátok meg!
– Vigyázz, Anya, mit csinálsz! Most a súlytalenség állapotában vagy.

– Géza, én nem tudom, hogy ez mi, de hogy becsületes úton nem juthattál hozzá, az biztos.

– Géza, nekem ebből elegendem van! Nem vagyok én légy, hogy a falon mászkáljak. Azonnal szólj annak a rokonodnak, hogy csináljon valamit.

– Kőbuki, orvosságod kitűnő, kiszlopáltam!

– Meghiszem azt! Valódi kisüsti.

– Apa, jobb, ha nem beszélsz! Valódi kisüsti újmagyarul annyit jelent: vadul lódisz kisebb üstökös irányába.
– Csak tudnám, mi ez a recsegés ebben a rádióban?

– Az önirányító kormányközpont agyközpontja kiégett. Nem maradt más hátra, csak a kényszerleszállás.

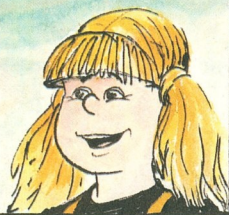

– Géza, te tűröd, hogy a feleségedből léggömböt csináljanak?!

– Sajnos, az én lábam alól is kicsúszott a talaj. De mindjárt lelebegünk.

– Haláli a kilátás!

– Oltári! Mindjárt úszok egy nagyot!

– Paula, sajnós visszanyerted a súlyod!

Géza, te elherdáltad a legszebb teáskannánkat, Gizi néni nászajándékát.

– Itt valami zúr lesz!
Nézzük meg gyorsan!

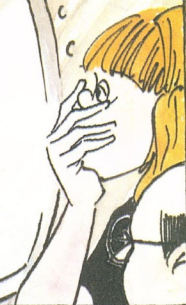
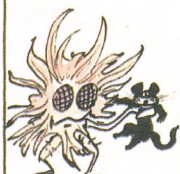
– Azonnal gyertek! Zúr van!
– Azt hiszem, fiam, azért ezt a falatot még megehetem.

– Aladár! Emelj még Anyádon!

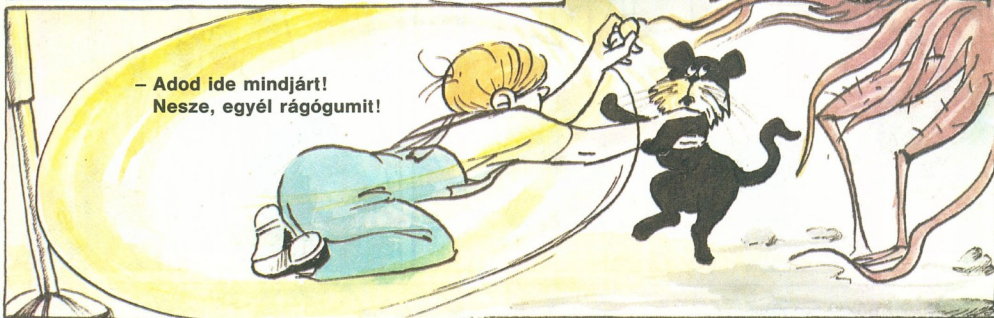
– Szent ég!
Maffia kint maradt!
Kímegek érte!

– Itt maradsz! Majd én! Sőt, én se.
– De én igen!
– Aladár, megtiltom hogy kimenj,
amíg a leckéd nincs készen!

– Adod ide mindjárt!
Nesze, egyél rágógumit!

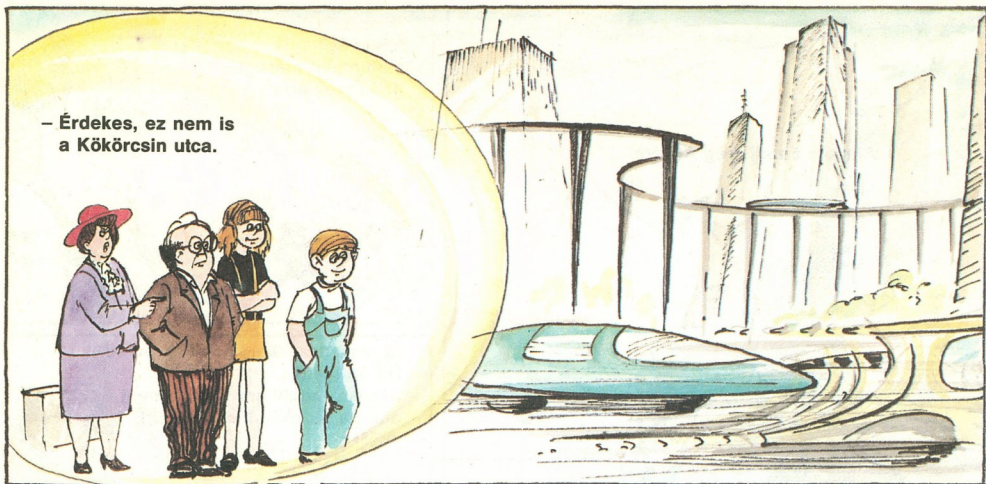

– Nini! Éppen Pest fölött járunk!
– Mégis burokban születte...!

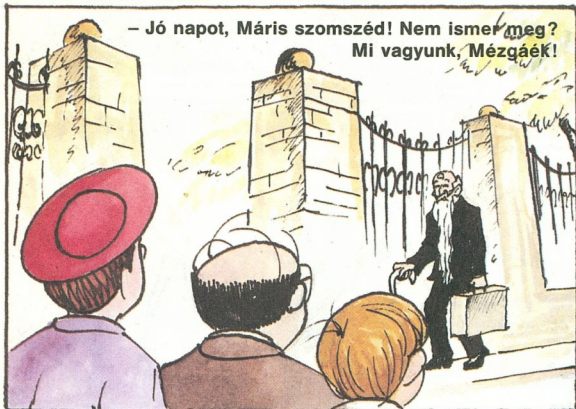

– Te csak ne örülj, Géza.
Várd meg, hogy mit kapsz tőlem.

– Érdekes, ez nem is a Kőkörcsin utca.

– Jó napot, Mátis szomszéd! Nem ismer meg? Mi vagyunk, Mézgaék!

– Mézgaék?! Itt csakugyan laktak valamilyen Mézgaék, ezelőtt ötven éve.

– Érthető! Sokat mentünk a fénysebességet megközelítő gyorsasággal. Így, ami nekünk csak egy nap volt, az itt lent a földön ötven év...

– Te ezt érted, Paula?

– Nem! És azt sem, hogy mért nem mentem a Hufnágel Pistihez feleségül!

– Ezelőtt hetven éve.

